

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 19

2014. GADA 9. OKTOBRĪ

Saturs

Likumi

301.*	825L/11**	Grozījumi Publisko iepirkumu likumā	3
302.	826L/11	Par grozījumiem Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtos	4
303.	827L/11	Grozījums Valsts sociālo pabalstu likumā	8
304.	828L/11	Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu vadības likums.	9
305.	829L/11	Grozījumi Ceļu satiksmes likumā	18
306.	830L/11	Grozījumi Reklāmas likumā	20
307.	831L/11	Grozījums likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”	21
308.	832L/11	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	22
309.	833L/11	Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā	25
310.	834L/11	Grozījumi Dzelzceļa likumā	26
311.	835L/11	Grozījumi Ķīmisko vielu likumā	27
312.	836L/11	Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā	29
313.	837L/11	Grozījumi Civilprocesa likumā	31
314.	838L/11	Šķīrējtiesu likums	38
315.	839L/11	Grozījumi Ārstniecības likumā	54

Paziņojumi

316.		Par Aleksandra Skritņika atbrīvošanu no Rēzeknes tiesas tiesneša amata.	60
317.		Par Ministru kabineta 2014. gada 23. septembra rīkojumu Nr. 525 “Grozījumi Ministru kabineta 2014. gada 2. jūlija rīkojumā Nr. 322 “Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu””	60

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

301. 825L/11 Grozījumi Publisko iepirkumu likumā

Izdarīt Publisko iepirkumu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 10. nr.; 2007, 6. nr.; 2009, 17. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 91. nr.; 2012, 24., 109. nr.; 2013, 129., 183., 194. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 17. pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Ministru kabinets nosaka prasības publiskajam iepirkumam, kurā izmanto vides kritērijus (turpmāk — zaļais publiskais iepirkums), to piemērošanas kārtību pārtikas produktu piegādes un ēdināšanas pakalpojumu iepirkumiem.”

2. Papildināt 46. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ministru kabinets nosaka zaļajā publiskajā iepirkumā piemērojamo piedāvājuma izvēles kritēriju pārtikas produktu piegādes un ēdināšanas pakalpojumu iepirkumiem.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 58. punktu šādā redakcijā:

“58. Ministru kabinets līdz 2014. gada 30. oktobrim izdod šā likuma 17. panta vienpadsmitajā daļā un 46. panta piektajā daļā minētos noteikumus attiecībā uz pārtikas produktu piegādes un ēdināšanas pakalpojumu iepirkumiem.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 4. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 5. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.09.2014., Nr. 175.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

302. 826L/11 Par grozījumiem Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtos

1. pants. Grozījumi Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtos (turpmāk — grozījumi), kas apstiprināti ar Romas Starptautiskās krimināltiesas Pārskata konferences 2010. gada 10. jūnija rezolūciju RC/Res.5 un 2010. gada 11. jūnija rezolūciju RC/Res.6, ar šo likumu tiek pieņemti un apstiprināti.

2. pants. Grozījumos paredzēto saistību izpildi koordinē Tieslietu ministrija.

3. pants. Romas Starptautiskās krimināltiesas Pārskata konferences 2010. gada 10. jūnija rezolūcijā RC/Res.5 noteiktie grozījumi stājas spēkā Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtu 121. panta 5. punktā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Romas Starptautiskās krimināltiesas Pārskata konferences 2010. gada 11. jūnija rezolūcijā RC/Res.6 noteiktie grozījumi stājas spēkā Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtu 121. panta 3., 4., 5., 6. un 7. punktā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

5. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināmi grozījumi angļu valodā un to tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. septembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 13. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 13.09.2014., Nr. 181.

Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtu grozījumi attiecībā uz agresijas noziegumiem

1. Svītrot Statūtu 5. panta 2. punktu.

2. Papildināt Statūtus ar 8.bis pantu šādā redakcijā:

8.bis pants

Agresijas noziegums

1. Šajos Statūtos ar terminu “agresijas noziegums” saprot tāda agresijas akta plānošanu, gatavošanu, uzsākšanu vai izpildi, kas pēc sava rakstura, smaguma un mēroga ir nepārprotams Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu pārkāpums, ko veic persona, kuras stāvoklis tai rada iespēju efektīvi kontrolēt vai vadīt valsts politisko vai militāro darbību.

2. Šā panta 1. punktā lietotais termins «agresijas akts» nozīmē to, ka valsts lieto bruņotu spēku, vēršoties pret citas valsts suverenitāti, teritoriālo integritāti vai politisko neatkarību vai jebkādā citā veidā, kas ir pretrunā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem. Jebkurš no turpmāk minētajiem aktiem neatkarīgi no tā, vai ir vai nav pieteikts karš, saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 1974. gada 14. decembra Rezolūciju 3314 (XXIX) ir kvalificējams kā agresijas akts:

a) valsts bruņoto spēku iebrukums citas valsts teritorijā vai uzbrukums citas valsts teritorijai vai jebkāda militāra okupācija, kaut arī īslaicīga, kas notikusi šāda iebrukuma vai uzbrukuma rezultātā, vai jebkāda citas valsts teritorijas vai tās daļas aneksija, lietojot spēku;

b) bombardēšana, ko veic valsts bruņotie spēki attiecībā pret citas valsts teritoriju, vai arī jebkādu ieroču lietošana pret citas valsts teritoriju;

c) valsts ostu vai krastu blokāde, ko veic citas valsts bruņotie spēki;

d) valsts bruņoto spēku uzbrukums citas valsts sauszemes, jūras vai gaisa spēkiem vai jūras un gaisa flotei;

e) viena valsts izmanto bruņotus spēkus, kuri atrodas citas valsts teritorijā saskaņā ar vienošanos ar uzņemošo valsti, pretēji šīs vienošanās nosacījumiem vai to atrašanās pārdzināšana šajā teritorijā pēc vienošanās termiņa beigām;

f) tādas valsts rīcība, kura savu teritoriju, ko tā nodevusi citas valsts rīcībā, atļauj izmantot šai citai valstij, lai tā izdarītu agresijas aktu, kas vērsts pret trešo valsti;

g) valsts nosūta vai arī tās vārdā vai labā tiek nosūtīti bruņoti grupējumi, grupas, neregulārā karaspēka karavīri vai algotņi, kuri, lietojot bruņotu spēku pret citu valsti, izdara aktus, kuri smaguma ziņā atbilst iepriekš minētajiem aktiem, vai būtiska iesaistīšanās šādos aktos.

3. *Papildināt Statūtus ar 15.bis pantu šādā redakcijā:*

15.bis pants

Jurisdikcijas īstenošana attiecībā uz agresijas noziegumiem

(Valsts nodod lietu izskatīšanai, *proprio motu*)

1. Tiesa var īstenot jurisdikciju attiecībā uz agresijas noziegumu saskaņā ar 13. panta (a) un (c) punktu, ievērojot šā panta noteikumus.
2. Tiesa var īstenot jurisdikciju vienīgi attiecībā uz tiem agresijas noziegumiem, kas izdarīti vienu gadu pēc tam, kad trīsdesmit dalībvalstis ir ratificējušas vai pieņēmušas grozījumus.
3. Tiesa īsteno jurisdikciju attiecībā uz agresijas noziegumu saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā lēmumu, kuru pēc 2017. gada 1. janvāra pieņems tāds pats dalībvalstu vairākums, kāds ir nepieciešams, lai pieņemtu šo Statūtu grozījumu.
4. Tiesa saskaņā ar 12. pantu var īstenot jurisdikciju attiecībā uz agresijas noziegumu, kura pamatā ir agresijas akts, ko izdarījusi dalībvalsts, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav iepriekš paziņojusi, iesniedzot sekretāram attiecīgu deklarāciju, ka tā nepieņem šādu jurisdikcijas īstenošanu. Šādu deklarāciju var atsaukt jebkurā laikā, un dalībvalsts to apsver trīs gadu laikā.
5. Attiecībā uz valsti, kas nav šo Statūtu dalībvalsts, Tiesa neīsteno jurisdikciju attiecībā uz agresijas noziegumiem, ja tos izdarījuši attiecīgās valsts pilsoņi vai ja tie izdarīti tās teritorijā.
6. Ja prokurors secina, ka ir pietiekams pamats, lai turpinātu izmeklēšanu saistībā ar agresijas noziegumu, viņš vispirms pārliecinās par to, vai Drošības padome ir konstatējusi, ka attiecīgā valsts ir izdarījusi agresijas aktu. Prokurors informē Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāru par situāciju tiesā, tostarp sniedz jebkādu būtisku informāciju un dokumentus.
7. Ja Drošības padome ir nākusi klajā ar šādu konstatējumu, tad prokurors var turpināt izmeklēšanu attiecībā uz agresijas noziegumu.
8. Ja sešu mēnešu laikā pēc paziņojuma datuma šāds konstatējums nav izdarīts, prokurors var turpināt izmeklēšanu attiecībā uz agresijas noziegumu, ja Pirmstiesas palāta ir atļāvusi uzsākt izmeklēšanu attiecībā uz agresijas noziegumu saskaņā ar 15. pantā aprakstīto procedūru un Drošības padome nav pieņēmusi pretēju lēmumu saskaņā ar 16. pantu.
9. Ja agresijas aktu ir konstatējusi cita iestāde ārpus Tiesas, tas neietekmē pašas Tiesas konstatējumus saskaņā ar šiem Statūtiem.
10. Šā panta noteikumi neskar noteikumus par jurisdikcijas īstenošanu attiecībā uz citiem noziegumiem, kas minēti 5. pantā.

4. Papildināt Statūtus ar 15.ter pantu šādā redakcijā::

15.ter pants

**Jurisdikcijas īstenošana attiecībā uz agresijas noziegumiem
(Drošības padome nodod lietu izskatīšanai)**

1. Tiesa var īstenot jurisdikciju attiecībā uz agresijas noziegumu saskaņā ar 13. panta (b) punktu, ievērojot šā panta noteikumus.

2. Tiesa var īstenot jurisdikciju vienīgi attiecībā uz tiem agresijas noziegumiem, kas izdarīti vienu gadu pēc tam, kad trīsdesmit dalībvalstis ir ratificējušas vai pieņēmušas grozījumus.

3. Tiesa īsteno jurisdikciju attiecībā uz agresijas noziegumu saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā lēmumu, kuru pēc 2017. gada 1. janvāra pieņems tāds pats dalībvalstu vairākums, kāds ir nepieciešams, lai pieņemtu šo Statūtu grozījumu.

4. Ja agresijas aktu ir konstatējusi cita iestāde ārpus Tiesas, tas neietekmē pašas Tiesas konstatējumus saskaņā ar šiem Statūtiem.

5. Šā panta noteikumi neskar noteikumus par jurisdikcijas īstenošanu attiecībā uz citiem noziegumiem, kas minēti 5. pantā.

5. Papildināt Statūtu 25. pantu aiz 3. punkta ar tekstu šādā redakcijā:

3.bis Attiecībā uz agresijas noziegumu šā panta noteikumi tiek piemēroti vienīgi tām personām, kuru stāvoklis tām rada iespēju efektīvi kontrolēt vai vadīt valsts politisko vai militāro darbību.

6. Aizstāt Statūtu 9. panta 1. punkta pirmo teikumu ar šādu teikumu:

1. Nozieguma elementi palīdz Tiesai tulkot un piemērot 6., 7., 8. un 8.bis pantu.

7. Statūtu 20. panta 3. punkta ievaddaļa tiek aizstāta ar šādu punktu; pārējais punkta teksts paliek bez izmaiņām:

3. Tiesa nedrīkst tiesāt nevienu, kurš ir tiesāts citā tiesā arī par 6., 7., 8. vai 8.bis pantā noteikto nodarījumu, par to pašu nodarījumu, izņemot gadījumus, kad tiesvedība citā tiesā:

8. panta grozījumi

Papildināt 8. panta 2. punkta e) apakšpunktu ar šādu tekstu:

“xiii) indes vai saindētu ieroču izmantošana;

xiv) smacējošu, indīgu vai citu gāzu un visu līdzīgu šķidrumu, materiālu un ierīču izmantošana;

xv) tādu ložu izmantošana, kas cilvēka ķermenī viegli izplešas vai saplok, piemēram, lodes ar cietu apvalku, kuras pilnīgi nenosedz serdeni vai ir ar iegriezumiem.”

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

303. 827L/11 Grozījums Valsts sociālo pabalstu likumā

Izdarīt Valsts sociālo pabalstu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2003, 2. nr.; 2004, 5., 24. nr.; 2005, 22., 24. nr.; 2006, 7. nr.; 2007, 22., 24. nr.; 2009, 15., 23. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 47. nr.; 2012, 190. nr.; 2013, 217., 228. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt 2. pantā vārdus “un kad nav paredzēta kompensācija no valsts sociālās apdrošināšanas sistēmas”.

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. septembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 16. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.09.2014., Nr. 183.

304. 828L/11 Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu vadības likums

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **finanšu kontrole** — pārbaudes, ko programmas partnervalsts noteikta kontroles institūcija veic atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra regulas (ES) Nr.1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes regulu (EK) Nr. 1083/2006 (turpmāk — regula Nr. 1303/2013), 125. panta 4. punkta “a” apakšpunktam un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra regulas (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi “Eiropas teritoriālā sadarbība” (turpmāk — regula Nr. 1299/2013) 23. panta ceturtajai daļai;

2) **iepriekš noteiktais projekts** — projekts, par kura īstenošanu ir vienojušās visas programmas partnervalstis un kurš nav atlasāms konkursa kārtībā;

3) **nacionālā apakškomiteja** — Latvijā izveidota koleģiāla institūcija, kas nodrošina padomdevēja funkciju nacionālajai atbildīgajai iestādei attiecībā uz programmu vadību un kontroli un darbojas saskaņā ar tās apstiprinātu nolikumu;

4) **nacionālā atbildīgā iestāde** — programmas partnervalsts nacionālā iestāde, kas nodrošina programmas partnervalsts uzņemto saistību izpildi attiecībā uz programmas dokumenta izstrādi un programmas vadību un kontroli;

5) **neatbilstība** — pārkāpums saskaņā ar regulas Nr. 1303/2013 2. panta 36. punktu;

6) **programma** — saskaņā ar regulu Nr. 1303/2013 un regulu Nr. 1299/2013 dalībvalstu izstrādātais darbību plāns noteiktu mērķu sasniegšanai, to ieviešanas un kontroles mehānisma apraksts;

7) **programmas dokuments** — dokuments, kuru izstrādā attiecīgās Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmas, kas tiek īstenota ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (turpmāk — ERAF) atbalstu, partnervalstis un apstiprina Eiropas Komisija un kurš ir saistošs programmas un projektu īstenošanā iesaistītām institūcijām un nosaka attīstības stratēģiju, programmas mērķus un tematisko prioritāšu kopumu, programmas vadības un kontroles sistēmu, kā arī programmas un projektu īstenošanas kārtību un nosacījumus;

8) **programmas finansējuma saņēmējs** — publisko vai privāto tiesību juridiskā persona atbilstoši programmas nosacījumiem, kurai ir piešķirts programmas finansējums;

9) **programmas partnervalsts** — Eiropas Savienības dalībvalsts vai valsts ārpus Eiropas Savienības teritorijas, kuras reģioni programmā ir noteikti kā attiecināmā teritorija;

10) **sertifikācijas iestāde** — programmas partnervalstu kopīgi izvēlēta institūcija, kas pilda regulas Nr. 1299/2013 24. pantā noteiktās funkcijas;

11) **vadošā iestāde** — programmas partnervalstu kopīgi izvēlēta institūcija, kas pilda regulas Nr.1299/2013 23. pantā noteiktās funkcijas;

12) **valsts budžeta līdzfinansējums** — valsts budžeta finansējuma daļa, kas tiek plānota papildus ERAF finansējumam kopējo attiecināmo izdevumu segšanai;

13) **valsts budžeta līdzfinansējuma likme** — valsts budžeta līdzfinansējums procentos attiecībā pret projekta kopējiem attiecināmajiem izdevumiem;

14) **vienošanās par programmas ieviešanu** — programmas partnervalstu vienošanās par programmas vadībā un kontrolē iesaistīto institūciju atbildību, tiesībām un pienākumiem, partnervalstu saistībām, tai skaitā nacionālā līdzfinansējuma apjomu programmas tehniskās palīdzības budžetam, lēmumu pieņemšanas procesu, programmas finanšu pārvaldību un kontroli, darbībām attiecībā uz pārkāpumiem, neatbilstoši veikto izdevumu atgūšanas kārtību vai citiem nosacījumiem atbilstoši partnervalstu lēmumam;

15) **virssaistības** — papildu saistības par maksājumu veikšanu no valsts budžeta, lai segtu attiecināmos izdevumus, kas pārsniedz programmas ERAF finansējuma un valsts budžeta līdzfinansējuma daļu, kas tiek plānota papildus programmas ERAF finansējumam projekta attiecināmo izdevumu segšanai;

16) **revidentu grupa** — koleģiāla institūcija, kuras sastāvā ir pārstāvis no katras attiecīgās programmas partnervalsts un kura pilda tai noteiktās funkcijas atbilstoši regulas Nr. 1299/2013 25. panta 2. punktam;

17) **revīzijas iestāde** — programmas partnervalstu kopīgi izvēlēta institūcija, kas pilda regulas Nr.1299/2013 25. pantā minētās funkcijas;

18) **uzraudzības komiteja** — koleģiāla institūcija, kura pilda regulas Nr. 1303/2013 49. pantā un 110. pantā minētās funkcijas un kuras sastāvu izveido saskaņā ar regulas Nr. 1303/2013 48. pantu.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir noteikt to Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu, kas īstenojamas ar ERAF atbalstu, efektīvu, caurskatāmu un pareizas finanšu vadības principiem atbilstošu vadību Latvijā, ciktāl to nenosaka tieši piemērojamie Eiropas Savienības tiesību akti.

3. pants. Likuma darbības joma

(1) Likums nosaka šādu programmu vadību:

- 1) Igaunijas—Latvijas pārrobežu sadarbības programma;
- 2) Latvijas—Lietuvas pārrobežu sadarbības programma;
- 3) Centrālā Baltijas jūras reģiona pārrobežu sadarbības programma;
- 4) Baltijas jūras reģiona transnacionālās sadarbības programma;
- 5) *INTERREG EUROPE* starpreģionu sadarbības programma;
- 6) *URBACT III* starpreģionu sadarbības programma;
- 7) *ESPN* starpreģionu sadarbības programma;
- 8) *INTERACT III* teritoriālās sadarbības programmu labas pārvaldības programma;
- 9) citas Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmas, kuras īstenojamas ar ERAF atbalstu un kurās var piedalīties Latvijā reģistrēti programmas finansējuma saņēmēji saskaņā ar programmu nosacījumiem.

(2) Likums attiecas uz 2014.—2020. gada plānošanas periodu.

4. pants. Valsts budžeta līdzfinansējuma likme

(1) Valsts budžeta līdzfinansējuma likme programmu apstiprināto projektu īstenošanai nav augstāka par programmas dokumentā noteikto Latvijai minimāli iespējamo likmi, ar kuru var

nodrošināt Eiropas Komisijas lēmumā par programmas apstiprināšanu attiecīgajam programmas prioritārajam virzienam noteikto ERAF līdzfinansējuma likmi, izņemot šā panta otrajā daļā minētos gadījumos.

(2) Ministru kabinets var lemt par šā panta pirmajā daļā minētās valsts budžeta līdzfinansējuma likmes palielināšanu iepriekš noteiktajiem projektiem, ja programmas īstenošanas laikā ir radies objektīvs projekta īstenošanai nepieciešamo izmaksu sadārdzinājums.

5. pants. Virssaistības

(1) Vadošā iestāde var uzņemties virssaistības, ja par to vienojas visas programmas partnervalstis.

(2) Virssaistības un šā likuma 4. panta otrajā daļā minētā sadārdzinājuma summa nepārsniedz piecus procentus no programmai plānotā ERAF finansējuma, izņemot šā panta trešajā daļā minētos gadījumus.

(3) Ministru kabinets var lemt par šā panta otrajā daļā minētās virssaistību limita summas palielināšanu, ja tas nepieciešams ERAF pilnīgai izmantošanai un nerada risku, ka būs nepieciešami papildu izdevumi no valsts budžeta plānoto attiecināto izdevumu segšanai.

(4) Ja vadošā iestāde uzņemas virssaistības, Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā virssaistības tiek piešķirtas.

6. pants. Programmas vadības institucionālā struktūra

Programmas vadību nodrošina šādas institūcijas:

- 1) nacionālā atbildīgā iestāde;
- 2) nacionālā apakškomiteja;
- 3) vadošā iestāde;
- 4) sertifikācijas iestāde;
- 5) revīzijas iestāde;
- 6) uzraudzības komiteja;
- 7) kopīgais sekretariāts.

7. pants. Nacionālā atbildīgā iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Attiecībā uz šā likuma 3. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. un 8. punktā minētajām programmām nacionālajai atbildīgajai iestādei ir šādi pienākumi:

- 1) sadarbībā ar attiecīgās programmas partnervalstīm nodrošināt līdzdalību programmas dokumenta izstrādē un tā iesniegšanu apstiprināšanai Ministru kabinetā, līdzdalību programmas ieviešanā, uzraudzībā un izvērtēšanā, finanšu kontroles un revīzijas veikšanā;
- 2) pārstāvēt Latviju kā programmas partnervalsti lēmuma pieņemšanā par programmas dokumenta grozījumiem;
- 3) attiecībā uz Latvijas—Lietuvas pārrobežu sadarbības programmu — papildus šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam pienākumam nodrošināt programmas dokumenta iesniegšanu apstiprināšanai Eiropas Komisijā un nodrošināt sarunu procesu par programmas dokumenta apstiprināšanu;
- 4) nodrošināt vienošanās parakstīšanu par Latvijas līdzdalību programmā un programmas ieviešanu un nodrošināt tās izpildi;
- 5) rakstveidā apstiprināt, ka Latvija piekrīt programmas saturam atbilstoši regulas Nr. 1299/2013 8. panta 9. punktam;

- 6) pārstāvēt Latvijas nacionālās intereses, apstiprinot pārstāvjus un nodrošinot līdzdalību programmas uzraudzības komitejā, kā arī šā likuma 12. panta ceturtajā daļā minēto lēmumu pieņemšanā, ievērojot lietderības un efektivitātes principus;
- 7) nodrošināt nacionālās apakškomitejas darbību;
- 8) nodrošināt valsts budžeta līdzfinansējuma plānošanu un maksājumu veikšanu programmas tehniskās palīdzības budžetam vai programmas īstenošanai, ja par to vienojas visas programmas partnervalstis;
- 9) nodrošināt valsts budžeta līdzfinansējuma plānošanu, piešķiršanu un maksājumu veikšanu Latvijā reģistrētiem programmas finansējuma saņēmējiem atbilstoši šā likuma 15. panta 3. punktā noteiktajai kārtībai;
- 10) noteikt finanšu kontroles institūcijas funkcijas izpildītāju Latvijā reģistrētiem programmas finansējuma saņēmējiem, izņemot *ESPON* starpreģionu sadarbības programmu, un nodrošināt finanšu kontroles metodisko vadību;
- 11) nodrošināt līdzdalību programmas revidentu grupā;
- 12) pēc pieprasījuma sniegt programmu vadībā iesaistītajām institūcijām un personām atzinumu par potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju atbilstību līdzdalībai projektā atbilstoši attiecīgās programmas dokumentā noteiktajiem projekta partnera atbilstības kritērijiem;
- 13) sniegt informāciju attiecīgās programmas vadošajai iestādei un revīzijas iestādei, kā arī Eiropas Komisijai par programmu ieviešanā konstatētajām neatbilstībām, kā arī sniegt vadošajai iestādei informāciju, kas nepieciešama programmas vadības nodrošināšanai;
- 14) nodrošināt informācijas un publicitātes pasākumus, veicinot projektu attīstību un Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju līdzdalību programmās;
- 15) veikt darbības, lai saņemtu programmas nosacījumiem neatbilstošu izdevumu atmaksu no Latvijā reģistrēta programmas finansējuma saņēmēja.

(2) Attiecībā uz šā likuma 3. panta pirmās daļas 9. punktā minētajām programmām nacionālajai atbildīgajai iestādei ir šādi pienākumi:

- 1) nodrošināt vienošanās parakstīšanu par Latvijas līdzdalību programmā un programmas ieviešanu un nodrošināt tās izpildi;
- 2) noteikt finanšu kontroles institūcijas funkcijas izpildītāju Latvijā reģistrētiem programmas finansējuma saņēmējiem un nodrošināt finanšu kontroles metodisko vadību;
- 3) pēc pieprasījuma sniegt programmu vadībā iesaistītajām institūcijām un personām atzinumu par potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju atbilstību līdzdalībai projektā atbilstoši attiecīgās programmas dokumentā noteiktajiem projekta partnera atbilstības kritērijiem;
- 4) sniegt informāciju attiecīgās programmas vadošajai iestādei un revīzijas iestādei, kā arī Eiropas Komisijai par programmu ieviešanā konstatētajām neatbilstībām, kā arī sniegt vadošajai iestādei informāciju, kas nepieciešama programmas vadības nodrošināšanai;
- 5) veikt darbības, lai saņemtu programmai neatbilstošu izdevumu atmaksu no Latvijā reģistrēta programmas finansējuma saņēmēja.

(3) Nacionālajai atbildīgajai iestādei ir šādas tiesības:

- 1) konsultēties ar nacionālo apakškomiteju par ierosinātajiem programmas dokumenta grozījumiem, programmas ieviešanas uzraudzību, programmas ietvaros iesniegto projektu atbilstību nacionālajiem un reģionālajiem plānošanas dokumentiem un to prioritātēm, projektu pārklāšanās risku ar citu nacionālo vai starptautisko

programmu projektiem, kā arī programmas ietvaros potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju iesniegto projektu iesniegumu virzību finansējuma saņemšanai attiecīgās programmas uzraudzības komitejā;

- 2) pieprasīt un saņemt informāciju no citām programmas vadības institūcijām un programmas finansējuma saņēmēja, lai nodrošinātu ar programmas vadību un kontroli saistīto lēmumu pieņemšanu;
- 3) paust viedokli par iesniegtā projekta apstiprināšanu programmas finansējuma saņemšanai vai noraidīšanu attiecīgās programmas (izņemot šā likuma 3. panta pirmās daļas 9. punktā minētās programmas) uzraudzības komitejā;
- 4) ierosināt programmas vadībā iesaistītajām institūcijām veikt projekta īstenošanas pārbaudes vai citus kontroles pasākumus.

(4) Nacionālās atbildīgās iestādes funkcijas pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.

(5) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nodrošina, ka funkcijas, kuras tā saskaņā ar šo likumu pilda kā nacionālā atbildīgā iestāde, tiek nodalītas no citām tās funkcijām.

8. pants. Nacionālā apakškomiteja, tās pienākumi un tiesības

(1) Nacionālajai apakškomitejai ir šādi pienākumi:

- 1) sniegt konsultācijas nacionālajai atbildīgajai iestādei viedokļa sagatavošanai par programmu (izņemot šā likuma 3. panta pirmās daļas 9. punktā minētās programmas) ieviešanu un uzraudzību;
- 2) pēc nacionālās atbildīgās iestādes pieprasījuma sniegt konsultācijas par potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju programmas ietvaros iesniegto projektu iesniegumu atbilstību nacionālajiem un reģionālajiem plānošanas dokumentiem un to prioritātēm, kā arī konsultēt par projektu pārklāšanās risku ar citām nacionālajām vai starptautiskajām programmām;
- 3) pēc nacionālās iestādes pieprasījuma sniegt viedokli par programmas vadībā iesaistīto institūciju ierosinātajiem grozījumiem programmā;
- 4) atbilstoši kompetencei veicināt programmu publicitāti.

(2) Nacionālajai apakškomitejai ir tiesības, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 2. punktā minēto informāciju, ierosināt nacionālajai atbildīgajai iestādei potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju programmas ietvaros iesniegto projektu iesniegumu apstiprināšanu programmas finansējuma saņemšanai vai noraidīšanu, vai papildu nosacījumu izvirzīšanu.

(3) Nacionālās apakškomitejas sastāvu apstiprina nacionālā atbildīgā iestāde. Nacionālās apakškomitejas sastāvā ir:

- 1) pa vienam pārstāvim no Aizsardzības ministrijas, Ārlietu ministrijas, Ekonomikas ministrijas, Finanšu ministrijas, Iekšlietu ministrijas, Izglītības un zinātnes ministrijas, Kultūras ministrijas, Labklājības ministrijas, Satiksmes ministrijas, Tieslietu ministrijas, Veselības ministrijas, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Zemkopības ministrijas un Pārresoru koordinācijas centra;
- 2) pa vienam pārstāvim no Kurzemes plānošanas reģiona, Zemgales plānošanas reģiona, Latgales plānošanas reģiona, Vidzemes plānošanas reģiona un Rīgas plānošanas reģiona;
- 3) pa vienam pārstāvim no Latvijas Pašvaldību savienības, Latvijas Lielo pilsētu asociācijas, Latvijas Darba devēju konfederācijas un Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras.

9. pants. Vadošā iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Vadošās iestādes pienākums ir veikt programmas vadību saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, nodrošinot efektīvas un precīzas vadības un kontroles sistēmas izveidošanu un uzturēšanu, kā arī uz pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principiem balstītu programmas finansējuma piešķiršanu.

(2) Vadošajai iestādei ir pienākums pēc pieprasījuma sniegt informāciju uzraudzības komitejai par programmas ieviešanas progresu.

(3) Vadošajai iestādei ir tiesības pieprasīt no nacionālās atbildīgās iestādes, revīzijas iestādes, sertifikācijas iestādes, finanšu kontroles institūcijas un programmas finansējuma saņēmēja informāciju, kas nepieciešama programmas vadības nodrošināšanai.

(4) Vadošās iestādes funkcijas attiecībā uz Latvijas—Lietuvas pārrobežu sadarbības programmu pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, un tā nosaka amatpersonu, kas atbildīga par funkcijas izpildi.

(5) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nodrošina, ka funkcijas, kuras tā pilda kā vadošā iestāde, tiek nodalītas no citām tās funkcijām.

10. pants. Sertifikācijas iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Sertifikācijas iestādes pienākums ir veikt programmas finanšu plūsmas vadību un kontroli, lai nodrošinātu savlaicīgu attiecināmo izdevumu atmaksu programmas finansējuma saņēmējiem un maksājumu pieteikumu iesniegšanu Eiropas Komisijā.

(2) Sertifikācijas iestādei ir tiesības pieprasīt no vadošās iestādes, revīzijas iestādes, finanšu kontroles institūcijas un programmas finansējuma saņēmēja informāciju un attiecīgos dokumentus, kas nepieciešami izdevumu sertificēšanai.

(3) Sertifikācijas iestādei ir pienākums sniegt vadošajai iestādei informāciju, kas nepieciešama programmas vadības nodrošināšanai.

(4) Programmas partnervalstīm vienojoties, sertifikācijas iestādes funkcijas var tikt deleģētas vadošajai iestādei atbilstoši regulas Nr. 1299/2013 21. pantam.

(5) Sertifikācijas iestādes funkcijas attiecībā uz Latvijas—Lietuvas pārrobežu sadarbības programmu pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, un tā nosaka amatpersonu, kas atbildīga par funkcijas izpildi.

11. pants. Revīzijas iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Revīzijas iestādes pienākums ir nodrošināt revīziju veikšanu par programmu vadības un kontroles sistēmas pienācīgu darbību un, pamatojoties uz atbilstīgu izlasi, veikt revīzijas par deklarētajiem programmas izdevumiem.

(2) Revīzijas iestādei ir pienākums sniegt vadošajai iestādei informāciju, kas nepieciešama programmas vadības nodrošināšanai.

(3) Revīzijas iestādei ir tiesības pieprasīt no programmas vadībā iesaistītajām institūcijām un programmas finansējuma saņēmēja to rīcībā esošo informāciju, kas nepieciešama tās pienākumu izpildei.

(4) Revīzijas iestādes funkcijas attiecībā uz Latvijas—Lietuvas pārrobežu sadarbības programmu pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, un tā nosaka amatpersonu, kas atbildīga par funkcijas izpildi.

(5) Revīzijas iestāde savu funkciju izpildei izveido un vada revidentu grupu, kā arī nodrošina tās vadību.

(6) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nodrošina, ka funkcijas, kuras tā saskaņā ar šo likumu pilda kā revīzijas iestāde, tiek nodalītas no citām tās funkcijām.

12. pants. Uzraudzības komiteja, tās pienākumi un tiesības

- (1) Uzraudzības komiteja darbojas saskaņā ar tās apstiprinātu nolikumu.
- (2) Uzraudzības komiteja pilda funkcijas, kas noteiktas regulas Nr. 1303/2013 49. un 110. pantā un tās apstiprinātajā nolikumā.
- (3) Uzraudzības komiteja apstiprina projektu vērtēšanas kritērijus un vadlīnijas par projektu sagatavošanu, iesniegšanu, atlasī un īstenošanu, kā arī programmas izmaksu attiecināmību atbilstoši programmas dokumentam, kuru ir kopīgi izstrādājušas programmas partnervalstis, kuru Latvijas Republikā ir atbalstījis Ministru kabinets un apstiprinājusi Eiropas Komisija. Minētās vadlīnijas ir saistošas programmas vadībā iesaistītajām institūcijām, projektu iesniegumu iesniedzējiem un programmas finansējuma saņēmējam.
- (4) Uzraudzības komitejas pieņemtie lēmumi ir saistoši programmas vadībā un kontrolē Latvijā iesaistītajām institūcijām, projektu iesniegumu iesniedzējiem un programmas finansējuma saņēmējiem.
- (5) Uzraudzības komitejas lēmumi tiek publiskoti programmas mājaslapā.

13. pants. Kopīgais sekretariāts

Lai nodrošinātu programmu vadību, vadošā iestāde izveido kopīgu sekretariātu. Kopīgais sekretariāts pilda regulas Nr. 1299/2013 23. panta otrajā daļā minētās funkcijas.

14. pants. Programmas finansējuma saņēmēja tiesības un pienākumi

- (1) Programmas finansējuma saņēmējam ir šādi pienākumi:
 - 1) nodrošināt programmas projekta efektīvu un savlaicīgu īstenošanu atbilstoši noslēgtajam līgumam par projekta īstenošanu;
 - 2) nodrošināt, lai projektam piešķirtais programmas finansējums tiktu izlietots saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, ievērojot saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principus;
 - 3) nodrošināt, lai projekta ietvaros veiktie izdevumi būtu tieši saistīti ar programmas mērķu sasniegšanu un attiecināmi no to īstenošanai piešķirtā finansējuma;
 - 4) nodrošināt grāmatvedības uzskaiti atsevišķi katram programmas projektam;
 - 5) nekavējoties informēt par jebkurām izmaiņām un apstākļiem, kas var negatīvi ietekmēt projekta īstenošanu;
 - 6) pēc pieprasījuma sniegt informāciju par projekta īstenošanu un nodrošināt programmas vadībā iesaistīto institūciju pārstāvjiem, kā arī finanšu kontroles institūcijas pārstāvjiem piekļuvi visu ar attiecīgā projekta īstenošanu saistīto dokumentu oriģināliem, kā arī attiecīgā projekta īstenošanas vietai;
 - 7) nodrošināt programmas rezultātu saglabāšanu, ievērojot regulas Nr. 1303/2013 71. pantā noteiktos nosacījumus un termiņus.
- (2) Programmas finansējuma saņēmējam ir šādas tiesības:
 - 1) pieprasīt valsts budžeta līdzfinansējumu programmu apstiprināto projektu īstenošanai attiecīgās valsts budžeta apakšprogrammas finansējuma ietvaros saskaņā ar šā likuma 15. panta 3. punktā noteikto kārtību;
 - 2) saņemt no nacionālās atbildīgās iestādes ar programmām saistīto informāciju;
 - 3) saņemt no programmu kopīgā sekretariāta informatīvu atbalstu projektu pasākumu īstenošanai.

15. pants. Ministru kabineta kompetence programmu vadības nodrošināšanā

Lai nodrošinātu programmu vadību, Ministru kabinets nosaka:

- 1) kārtību, kādā sniedzami ziņojumi par Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu finansēto projektu ieviešanā konstatētajām neatbilstībām un atgūstams programmas finansējums;
- 2) kārtību, kādā Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu vadībā Latvijā iesaistītās institūcijas publisko informāciju par programmu ietvaros apstiprinātajiem projektiem;
- 3) kārtību, kādā piešķir valsts budžeta līdzekļus Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu finansējuma saņēmējiem no Latvijas;
- 4) kārtību, kādā valsts budžetā plāno līdzekļus Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu un projektu īstenošanai un veic maksājumus;
- 5) kārtību, kādā tiek veikta Eiropas Savienības Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu finansēto projektu finanšu kontrole.

16. pants. Uzraudzības komitejas lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Projekta iesnieguma iesniegšana saskaņā ar šo likumu nerada pienākumu piešķirt finansējumu projekta iesniedzējam projekta īstenošanai.

(2) Uzraudzības komitejas lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu var apstrīdēt vadošajā iestādē, ja vadošā iestāde atrodas Latvijas Republikā.

(3) Vadošā iestāde atbilstoši projekta iesniedzēja juridiskajam statusam izdod administratīvo aktu vai pieņem pārvaldes lēmumu.

(4) Ja projekta iesniedzējs ir privāto tiesību juridiskā persona, vadošās iestādes lēmums ir administratīvais akts.

(5) Ja projekta iesniedzējs ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona vai cita valsts iestāde, vadošās iestādes lēmums ir pārvaldes lēmums.

(6) Vadošās iestādes izdoto administratīvo aktu par apstrīdēto uzraudzības komitejas lēmumu var pārsūdzēt, iesniedzot pieteikumu Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā. Vadošās iestādes pieņemtais pārvaldes lēmums par apstrīdēto uzraudzības komitejas lēmumu nav pārsūdzams.

(7) Šā panta otrajā daļā minēto uzraudzības komitejas lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur to darbību.

(8) Ja vadošā iestāde neatrodas Latvijas Republikā, uzraudzības komitejas lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana notiek atbilstoši programmas dokumentā, kas apstiprināts Eiropas Komisijā, noteiktajai kārtībai.

17. pants. Neatbilstoši veikto izdevumu atgūšana

(1) Neatbilstību gadījumā programmas finansējuma atgūšanu veic atbilstoši attiecīgās programmas dokumentā, kas apstiprināts Eiropas Komisijā, noteiktajai kārtībai.

(2) Neatbilstoši veikto izdevumu atgūšanu no Latvijas Republikā reģistrēta programmas finansējuma saņēmēja, kas ir privāto tiesību juridiskā persona, veic civiltiesiskā kārtībā.

18. pants. Ar projekta īstenošanu saistīto strīdu risināšana

(1) Ja vadošā iestāde atrodas Latvijas Republikā, strīdus, kas attiecas uz līguma par projekta īstenošanu izpildi, tai skaitā piešķirto finanšu līdzekļu izmaksāšanu, izmaksāšanas turpināšanu vai atgūšanu, risina:

- 1) civiltiesiskā kārtībā, ja programmas finansējuma saņēmējs ir privāto tiesību juridiskā persona. Dokumenti, kas sagatavoti un pieņemti šā panta pirmajā teikumā minēto darbību veikšanai (piemēram, lēmumi, atzinumi, brīdinājumi, līgums), nav izskatāmi administratīvā procesa kārtībā;
- 2) vadošās iestādes lēmumu kā pārvaldes lēmumu Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajā kārtībā apstrīdot tiešās valsts pārvaldes iestādes, kuras ietvaros izveidota vadošā iestāde, vadītājam, ja finansējuma saņēmējs ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde vai atvasināta publiska persona. Valsts pārvaldes iestādes, kuras ietvaros izveidota vadošā iestāde, vadītāja pieņemtais pārvaldes lēmums nav pārsūdzams tiesā.

(2) Ja vadošā iestāde neatrodas Latvijas Republikā, strīdus, kas attiecas uz līguma par projekta īstenošanu izpildi, tai skaitā piešķirto finanšu līdzekļu izmaksāšanu, izmaksāšanas turpināšanu vai atgūšanu, risina atbilstoši noslēgtajam līgumam par projekta īstenošanu.

19. pants. Valsts nodeva, vēršoties tiesā

Nacionālā atbildīgā iestāde un vadošā iestāde, vēršoties vispārējās jurisdikcijas tiesā par līgumstrīdu, valsts nodevu nemaksā.

20. pants. Informācijas atklātība

Projekta iesnieguma lieta ir ierobežotas pieejamības informācija līdz brīdim, kad stājies spēkā lēmums par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu. Pēc minētā lēmuma spēkā stāšanās projekta lieta ir pieejama Informācijas atklātības likumā un regulas Nr. 1303/2013 115. panta 2. punktā un XII pielikumā noteiktajā apjomā un kārtībā.

Pārejas noteikumi

1. Ministru kabinets līdz 2014. gada 31. decembrim izdod šā likuma 15. panta 4. un 5. punktā minētos noteikumus.

2. Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. aprīlim izdod šā likuma 15. panta 1., 2. un 3. punktā minētos noteikumus.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 4. septembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 16. septembrī

305. 829L/11 Grozījumi Ceļu satiksmes likumā

Izdarīt Ceļu satiksmes likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22. nr.; 2000, 3., 14., 15. nr.; 2001, 6. nr.; 2003, 17. nr.; 2005, 13. nr.; 2006, 2. nr.; 2007, 3., 7., 21. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 1., 7., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 86., 151. nr.; 2011, 46., 99., 201., 204. nr.; 2012, 41., 200. nr.; 2013, 243. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 9. panta piekto daļu ar 10. punktu šādā redakcijā:

“10) Latvijā reģistrēta Latvijas Auto nomu asociācijas biedra, kurš pārstāv starptautisku īslaicīgas autoiznomāšanas (autoizīrēšanas) pakalpojumu sniedzēju Latvijā, darbinieks vada ārvalstīs starptautiskam īslaicīgas autoiznomāšanas (autoizīrēšanas) pakalpojumu sniedzējam reģistrētu vieglo automobili. Šādā gadījumā automobiļa izmantošanu Latvijā reģistrētais uzņēmums deklarē Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētajā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.”

2. Izslēgt 10.¹ pantu.

3. 14.¹ pantā:

papildināt panta nosaukumu un tekstu pēc vārda “reģistrā” ar vārdiem “un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā”;

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Informācija par fiziskajai personai piederošu transportlīdzekli, identificējot personas datus, ir ierobežotas pieejamības informācija, un to var iegūt tiesībsardzības iestādes, valsts un pašvaldību iestādes, citas likumā noteiktas personas, kā arī personas, kuras nosaka Ministru kabinets un kurām informācija nepieciešama darba vai dienesta funkciju veikšanai.”;

papildināt ceturto daļu pēc vārdiem “Ceļu satiksmes drošības direkcijas” ar vārdiem “vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras”;

papildināt piekto un septīto daļu pēc vārdiem “Ceļu satiksmes drošības direkcija” ar vārdiem “un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra”;

izteikt astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Kārtību, kādā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā esošā informācija pieprasāma un nododama atklātībai, kā arī pieejamās informācijas apjomu nosaka Ministru kabinets.”

4. Papildināt 25. panta 1.¹ daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Tramvaja un trolejbusa vadītājam jābūt klāt šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam dokumentam.”

5. Papildināt 27. pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Pēc ceļu satiksmes negadījuma ir aizliegts turpināt vadīt tādu transportlīdzekli, kuram Valsts policija pēc ceļu satiksmes negadījuma seku izvērtēšanas ir anulējusi atļauju piedalīties ceļu satiksmē. Šis noteikums neattiecas uz traktortehniku un tās piekabēm. Ministru kabinets nosaka bojājumus, pēc kuru konstatēšanas Valsts policija anulē transportlīdzeklim (izņemot traktortehniku un tās piekabes) atļauju piedalīties ceļu satiksmē, un kārtību, kādā Valsts policija minētajiem transportlīdzekļiem anulē atļauju piedalīties ceļu satiksmē.”

6. Aizstāt 31.¹ panta otrajā daļā vārdu “laikrakstā” ar vārdiem “oficiālajā izdevumā”.

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 32. un 33. punktu šādā redakcijā:

“32. Grozījumi šā likuma 14.¹ pantā par pirmās un astotās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, panta nosaukuma un teksta papildināšanu pēc vārda “reģistrā” ar vārdiem “un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā”, ceturtās daļas papildināšanu pēc vārdiem “Ceļu satiksmes drošības direkcijas” ar vārdiem “vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras” un piektās un septītās daļas papildināšanu pēc vārdiem “Ceļu satiksmes drošības direkcija” ar vārdiem “un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra” stājas spēkā 2014. gada 1. decembrī. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus 14.¹ panta pirmajā un astotajā daļā minētos noteikumus.

33. Šā likuma grozījums par 10.¹ panta izslēgšanu stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 4. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 19. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 19.09.2014., Nr. 186.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

306. 830L/11 Grozījumi Reklāmas likumā

Izdarīt Reklāmas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 3. nr.; 2004, 10. nr.; 2007, 21. nr.; 2008, 3., 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 50. nr.; 2012, 169. nr.; 2014, 47. nr.) šādus grozījumus:

5. pantā:

izteikt ceturtais daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) ietvert mudinājumu vai mudināt uz agresivitāti, vardarbību vai seksuālām darbībām, diskreditēt vecāku, ģimenes, aizbildņu un pedagogu autoritāti;”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Bērniem paredzētajā reklāmā ievērojami ne tikai šajā likumā, bet arī Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā un citos normatīvajos aktos noteiktie aizliegumi un ierobežojumi.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 24. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 24.09.2014., Nr. 189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

307. 831L/11 Grozījums likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”

Izdarīt likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 34. nr.; 1995, 23., 24. nr.; 1997, 4. nr.; 1998, 2., 15. nr.; 1999, 22. nr.; 2001, 15., 23. nr.; 2002, 16. nr.; 2003, 6., 8. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 22. nr.; 2008, 14., 24. nr.; 2009, 2., 15., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199. nr.; 2010, 99. nr.; 2011, 85. nr.; 2012, 50., 108., 203. nr.; 2013, 232. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 10. panta otro daļu ar 28. punktu šādā redakcijā:

“28) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 24. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 24.09.2014., Nr. 189.

308. 832L/11 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119. nr.) šādus grozījumus:

1. 24. pantā:

izteikt pirmās daļas 3. punkta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“3) sadalīt termiņos uz laiku līdz pieciem gadiem nodokļu administrācijas veiktās kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā aprēķināto nodokļu maksājumu, nokavējuma naudu un soda naudas samaksu, kā arī sadalīt termiņos uz laiku līdz pieciem gadiem nodokļu administrācijas veiktās datu atbilstības pārbaudes rezultātā aprēķināto nodokļu maksājumu un nokavējuma naudu.”;

papildināt pirmo daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku līdz pieciem gadiem nokavēto nodokļu maksājumu samaksu, ja termiņa nokavējums radies saistībā ar Krievijas Federācijas noteikto ierobežojumu Eiropas Savienības produkcijas importam un ir vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- a) nodokļu maksātāja to eksporta darījumu īpatsvars uz Krievijas Federāciju, kuri pakļauti Krievijas Federācijas noteiktajam ierobežojumam, ir lielāks par 10 procentiem no kopējā realizācijas apjoma,
- b) nodokļu maksātāja darbība ir saistīta ar Krievijas Federācijas noteiktajam ierobežojumam pakļauto preču eksportu, ražošanu, pārvadāšanu vai ekspedīcijas un loģistikas pakalpojumu sniegšanu šādām preču piegādēm vismaz 10 procentu apmērā no kopējā realizācijas, pārvadājumu vai ekspedīcijas un loģistikas pakalpojumu apjoma, ja sankciju ietekmē tiek lauzti piegādes, pakalpojuma, pārvadājumu vai ekspedīcijas un loģistikas pakalpojumu līgumi vai samazināta preces vai pakalpojuma iepirkuma (piegādes) vai pārvadājuma cena, vai samazinājies attiecīgo preču vai pakalpojumu apjoms.”;

papildināt pantu ar 1.⁵ daļu šādā redakcijā:

“(1⁵) Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu par nokavēto nodokļu maksājumu sadalīšanu termiņos vai atlikšanu uz laiku līdz pieciem gadiem un citus dokumentus, kas apliecina nodokļu maksātāja atbilstību šā panta pirmās daļas 9. punktā minētajiem nosacījumiem, iesniedz nodokļu administrācijai ne vēlāk kā mēnesi pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Nodokļu administrācija rakstveidā vienojas ar nodokļu maksātāju par parāda samaksas grafiku un, izskatot minēto iesniegumu, ņem vērā šādus faktorus:

- 1) vai nodokļu maksātājs ievēro nodokļu regulējošos normatīvajos aktos noteiktos nodokļu maksājumu samaksas termiņus;
- 2) vai pēdējās nodokļu revīzijas (audita) laikā nodokļu maksātājam nav konstatēti pārkāpumi.”

2. 26. pantā:

papildināt sesto daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi — attiecībā uz to nodokļu maksājuma daļu, uz kuru attiecas lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.”;

papildināt astoto daļu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, — uz laiku, kamēr ir spēkā lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.”;

papildināt pantu ar vienpadsmito, divpadsmito, trīspadsmito, četrpadsmito un piecpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Nodokļu administrācijai, kura atbilstoši šā likuma 20. pantam administrē konkrētos nodokļus, uz nodokļu maksātāja motivēta rakstveida iesnieguma pamata ir tiesības pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, nosakot nodokļu maksātājam termiņus uz laiku līdz trim gadiem, skaitot no iesnieguma iesniegšanas dienas, labprātīgai tādu nokavēto nodokļu maksājumu samaksai, kuri tiek piedzīti ar lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad paziņots lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu. Nodokļu administrācija rakstveidā vienojas ar nodokļu maksātāju par nokavēto nodokļu maksājumu samaksas grafiku. Nokavējuma nauda nodokļu pamatparāda summai tiek aprēķināta šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par katru dienu visā kavējuma periodā.

(12) Šā panta vienpadsmitā daļa nav piemērojama tiem nodokļu maksātājiem, attiecībā uz kuriem tiesa pieņēmusi lēmumu par maksātnespējas procesa pasludināšanu, ārpusstiesas tiesiskās aizsardzības procesa pasludināšanu vai tiesiskās aizsardzības procesa ierosināšanu.

(13) Ja nodokļu maksātājs neievēro lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi noteiktos samaksas termiņus vai neveic pilnā apmērā kārtējos nodokļu maksājumus, kuru likumos noteiktajos termiņos, vai noteiktajos termiņos neveic nodokļu maksājumus, kuru samaksas termiņš pagarināts šā likuma 24. panta pirmās daļas 1. un 3. punktā noteiktajā kārtībā, nodokļu administrācijai ir tiesības atcelt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.

(14) Ja lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir nodots tiesu izpildītājam piedziņai, nodokļu maksātājs, iesniedzot šā panta vienpadsmitajā daļā minēto iesniegumu, pievieno tam dokumentu, kas apliecina, ka ir samaksāti šā lēmuma izpildes izdevumi.

(15) Nodokļu administrācijas izpildes nodrošinājuma līdzekļi, kas piemēroti pirms lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi pieņemšanas, tiek saglabāti.”

3. 41. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “lai izbeigtu tiesisku strīdu par” ar vārdiem “datu atbilstības pārbaudes un”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja Valsts ieņēmumu dienests pēc datu atbilstības pārbaudes ir aprēķinājis papildu maksājumus budžetā, nodokļu maksātājs ir tiesīgs ierosināt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram noslēgt attiecīgu vienošanās līgumu. Vienošanās līgumā norāda, ka nodokļu maksātājs piekrīt papildus aprēķinātā nodokļa maksājuma apmēram, bet 85 procenti no aprēķinātās nokavējuma naudas, kas aprēķināta par nodokļa maksājuma kavējuma periodu no deklarētās nodokļa summas maksāšanas termiņa līdz lēmuma par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem pieņemšanas dienai, ir atceļami.”;

izteikt devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Nodokļu maksātājs noslēgtajā vienošanās līgumā samaksai noteiktos maksājumus budžetā samaksā gada laikā pēc tā noslēgšanas dienas. Nodokļu maksātājs katru mēnesi samaksā proporcionālu daļu no vienošanās līgumā noteikto maksājumu summas saskaņā ar šajā līgumā noteiktajiem maksājumu veikšanas termiņiem.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 161., 162., 163. un 164. punktu šādā redakcijā:

“161. Attiecībā uz nokavētajiem nodokļu maksājumiem, kuru maksāšanas termiņš ir iestājies pēc 2014. gada 8. augusta līdz šā likuma 24. panta pirmās daļas 9. punkta spēkā stāšanās dienai, minētajā tiesību normā paredzētais iesnieguma iesniegšanas termiņš ir nosakāms, skaitot no attiecīgās tiesību normas spēkā stāšanās dienas.

162. Šā likuma 24. panta pirmās daļas 9. punkts un 1.⁵ daļa zaudē spēku 2015. gada 9. augustā.

163. Piemērojot šā likuma 24. pantā paredzētos grozījumus attiecībā uz tā pirmās daļas papildināšanu ar 9. punktu un panta papildināšanu ar 1.⁵ daļu, nokavējuma nauda netiek aprēķināta arī par periodu pirms šo grozījumu spēkā stāšanās.

164. Šā likuma 24. panta 9.¹ daļas piemērošanai laika posmā no 2014. gada 1. oktobra līdz 2015. gada 9. augustam tajā noteiktais termiņa pagarinājumu skaita ierobežojums kalendārā gada laikā ir ne vairāk kā sešas reizes.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. septembrī.

*Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa*

Rīgā 2014. gada 24. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 24.09.2014., Nr. 189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

309. 833L/11 Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Patērētāju tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 9. nr.; 2002, 1. nr.; 2003, 11. nr.; 2004, 11. nr.; 2005, 24. nr.; 2007, 9., 12. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 183., 206. nr.; 2011, 96. nr.; 2013, 193. nr.; 2014, 92. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 4.¹ panta trešās daļas 7. punktu šādā redakcijā:

“7) finanšu pakalpojumiem (izņemot šā likuma 10. pantu un 12. panta pirmo daļu);”

2. 8. pantā:

izteikt desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Kredīts, kura summa ir vienāda ar 100 minimālajām mēnešalgām vai lielāka, izsniedzams:

- 1) ne vairāk kā 90 procentu apmērā no attiecīgā nekustamā īpašuma tirgus vērtības, ja atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku;
- 2) ne vairāk kā 95 procentu apmērā no attiecīgā nekustamā īpašuma iegādes darījuma summas vai plānotajām būvniecības izmaksām, ja atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku un valsts galvojumu atbilstoši likumā “Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” paredzētajai valsts palīdzībai mājokļa iegādei vai būvniecībai.”;

papildināt 10.¹ daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šīs daļas noteikumus neattiecinā uz patērētāja kreditēšanas līgumiem par kredītu, kura atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku.”

3. Pārejas noteikumus:

izslēgt 21. punktā vārdus un skaitļus “kā arī prasības pieteikumiem, kuri iesniegti tiesā, sākot ar 2014. gada 1. jūliju”;

aizstāt 23. punktā skaitļus un vārdus “2015. gada 1. janvārī” ar skaitļiem un vārdiem “2015. gada 9. jūlijā”.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 24. septembrī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

310. 834L/11 Grozījumi Dzelzceļa likumā

Izdarīt Dzelzceļa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 9. nr.; 1999, 5., 23. nr.; 2001, 1. nr.; 2003, 6., 10., 23. nr.; 2004, 8. nr.; 2005, 21. nr.; 2006, 1. nr.; 2007, 13., 15. nr.; 2008, 15., 16. nr.; 2009, 12., 20. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193. nr.; 2010, 86., 106., 162., 205. nr.; 2011, 65. nr.; 2013, 51., 188., 232. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 33. panta trešās daļas 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

- “6) izsniegt, apturēt un anulēt drošības sertifikātus un pārbaudīt, kā drošības sertifikāta saņēmējs ievēro tajā ietvertos nosacījumus un normatīvo aktu prasības dzelzceļa transporta jomā;
- 7) izsniegt, apturēt un anulēt drošības apliecības un pārbaudīt, kā drošības apliecības saņēmējs ievēro tajā ietvertos nosacījumus un normatīvo aktu prasības dzelzceļa transporta jomā;”

2. Papildināt likumu ar 36.² pantu šādā redakcijā:

“36.² pants. Ražotāja, remontu veicēja, ritošā sastāva īpašnieka vai lietotāja, preču piegādātāja un pakalpojumu sniedzēja atbildība

Ražotājs, remontu veicējs, ritošā sastāva īpašnieks vai lietotājs, preču piegādātājs un pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka tā piegādātais ritošais sastāvs, iekārtas, piederumi un ierīces un sniegtie pakalpojumi atbilst attiecīgajām prasībām un lietošanas nosacījumiem dzelzceļa transporta jomā, lai pārvadātājs un dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs tos var droši izmantot.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 24. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 24.09.2014., Nr. 189.

311. 835L/11 Grozījumi Ķīmisko vielu likumā

Izdarīt Ķīmisko vielu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 10. nr.; 2001, 3., 22. nr.; 2003, 23. nr.; 2005, 15. nr.; 2007, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 182., 194. nr.; 2010, 178., 205. nr.; 2012, 92. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izslēgt 6. punktu;

papildināt pantu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) **toksiskas un ļoti toksiskas ķīmiskās vielas un maisījumi** — 1., 2. un 3. kategorijas akūti toksiskas ķīmiskās vielas un maisījumi un 1. kategorijas ķīmiskās vielas un maisījumi ar toksisku ietekmi uz konkrētiem mērķorgāniem pēc vienreizējas vai atkārtotas iedarbības.”

2. 3. pantā:

izteikt 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Šis likums nosaka kompetento iestādi un palīdzības dienesta izveidošanu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra regulas Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes direktīvu 76/769/EEK un Komisijas direktīvu 91/155/EEK, direktīvu 93/67/EEK, direktīvu 93/105/EK un direktīvu 2000/21/EK (turpmāk — regula 1907/2006), Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra regulas (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza regulu (EK) Nr. 1907/2006 (turpmāk — regula 1272/2008), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija regulas (ES) Nr. 528/2012 par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (turpmāk — regula 528/2012), kā arī kompetento iestādi Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija regulas Nr. 649/2012 par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu 4. panta (turpmāk — regula 649/2012) izpratnē.”;

izteikt trešās daļas 1. punkta “b” apakšpunktu šādā redakcijā:

“b) kosmētikas līdzekļiem.”

3. 4. pantā:

aizstāt trešajā daļā vārdus “ķīmiskajām vielām izstrādājumos” ar vārdiem “ķīmiskajām vielām izstrādājumos, apstrādātiem izstrādājumiem”;

izteikt 3.¹ daļas 1. un 2. punktu šādā redakcijā:

“1) ir kompetentā iestāde, kas darbojas saskaņā ar regulas 1907/2006 121. pantu un nodrošina minētās regulas 123. pantā un 124. panta pirmajā daļā noteikto prasību izpildi, darbojas saskaņā ar regulas 1272/2008 43. pantu un nodrošina minētās regulas 44. un 45. pantā noteikto prasību izpildi, kā arī darbojas saskaņā ar regulas 528/2012 81. panta 1. punktu un regulas 649/2012 4. pantu;

2) izveido palīdzības dienestu saskaņā ar regulas 1907/2006 124. panta otro daļu, regulas 1272/2008 44. pantu un regulas 528/2012 81. panta 2. punktu un nodrošina tā darbību.”;

izslēgt 3.¹ daļas 4. punktu;

papildināt 6.¹ daļu pēc vārda un skaitļiem “regulai 1907/2006” ar vārdiem un skaitļiem “un tirdzniecībā esošus apstrādātus izstrādājumus, izņemot apstrādātus izstrādājumus pārtikas aprites un veterinārajā jomā un apstrādātus izstrādājumus, kas ir vielas vai maisījumi, atbilstoši regulai 528/2012”;

papildināt pantu ar 6.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(6⁴) Pārtikas un veterinārais dienests kontrolē biocīdus un apstrādātus izstrādājumus pārtikas aprites un veterinārajā jomā atbilstoši regulai 528/2012 normatīvajos aktos noteiktajos uzraudzības objektos.”;

papildināt septīto daļu pēc vārda “maisījumiem” ar vārdiem “vai apstrādātiem izstrādājumiem”.

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

“11. Grozījums attiecībā uz šā likuma 1. panta papildināšanu ar 8. punktu stājas spēkā 2015. gada 1. jūnijā.

12. Grozījums attiecībā uz šā likuma 4. panta 6.¹ daļu un 4. panta papildināšanu ar 6.⁴ daļu stājas spēkā 2015. gada 1. septembrī.”

5. Izslēgt informatīvās atsauces uz Eiropas Savienības direktīvām 7. punktu.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 24. septembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 24.09.2014., Nr. 189.

312. 836L/11 Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā

Izdarīt Elektroenerģijas tirgus likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 12. nr.; 2008, 10. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 117. nr.; 2013, 211., 232. nr.; 2014, 60. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. panta otro daļu ar 17.¹ un 17.² punktu šādā redakcijā:

“17¹) **aizsargātais lietotājs** — trūcīga vai maznodrošināta ģimene (persona) vai daudz bērnu ģimene, kura izlieto elektroenerģiju savā māsaimniecībā pašas vajadzībām (galapatēriņam);

17²) **aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojums** — elektroenerģijas tirdzniecība aizsargātajam lietotājam;”

2. Izslēgt 18. panta ceturto daļu.

3. Papildināt ar 33.¹ pantu šādā redakcijā:

“**33.¹ pants. Elektroenerģijas tirdzniecība aizsargātajam lietotājam**

(1) Aizsargātajam lietotājam vienā sistēmas pieslēguma vietā ir tiesības saņemt aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojumu.

(2) Aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniegšanas nosacījumus, finansēšanas apjomu un kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma pasūtījumu organizē ministrija, izraugoties tirgotāju, kurš nodrošina aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniegšanu ar viszemāko valsts budžeta līdzfinansējumu. Līgumu par aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniegšanu slēdz uz diviem gadiem.

(4) Daudz bērnu ģimene, kas vēlas saņemt aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojumu, vēršas pie aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniedzēja, apliecinot atbilstību daudz bērnu ģimenes statusam. Šādai daudz bērnu ģimenei tiek sniegts aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojums kalendārā gada ietvaros. Trūcīga vai maznodrošināta ģimene (persona) aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojumu saņem, ja trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes (personas) statuss tai ir bijis piešķirts iepriekšējā kalendārajā mēnesī.

(5) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā pašvaldība aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniedzēju informē par trūcīgām vai maznodrošinātām ģimenēm (personām), kuras ir tiesīgas saņemt aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojumu.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 44., 45., 46., 47. un 48. punktu šādā redakcijā:

“44. No 2015. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojums ir šāds:

- 1) trūcīgai vai maznodrošinātai ģimenei (personai) ne vairāk kā 100 kilovatstundu elektroenerģijas tirdzniecība par cenu 0,0131 *euro* par vienu kilovatstundu katrā norēķinu periodā (kalendārajā mēnesī);
- 2) daudz bērnu ģimenei ne vairāk kā 300 kilovatstundu elektroenerģijas tirdzniecība par cenu 0,0131 *euro* par vienu kilovatstundu katrā norēķinu periodā (kalendārajā mēnesī).

45. Par elektroenerģijas apjomu, kas norēķinu periodā pārsniedz šo pārejas noteikumu 44. punktā minēto aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma apjomu, aizsargātais lietotājs maksā aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniedzēja piedāvāto un aizsargātā lietotāja izvēlēto elektroenerģijas cenu vai aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniedzēja noteikto universālā pakalpojuma cenu.

46. Aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniegšanu no 2015. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim nodrošina akciju sabiedrība "Latvenergo".

47. No 2016. gada 1. janvāra aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniegšanu nodrošina un no valsts budžeta līdzfinansē šā likuma 33.¹ pantā noteiktajā kārtībā.

48. Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. jūnijam izdod šā likuma 33.¹ panta otrajā un piektajā daļā minētos Ministru kabineta noteikumus. Līdz šā likuma 33.¹ panta piektajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai pašvaldība līdz katra mēneša astotajam datumam, izmantojot valsts informācijas sistēmu savietotāju, sniedz aizsargātā lietotāja tirdzniecības pakalpojuma sniedzējam šādus aizsargāto lietotāju datus: vārds, uzvārds, personas kods, elektroenerģijas tirdzniecības līguma numurs (ko attiecina tikai uz vienu sistēmas pieslēguma vietu), elektroenerģiju patērējošā objekta adrese, dzīvesvietas adrese un kontaktinformācija, ja tāda ir pieejama."

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 24. septembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 24.09.2014., Nr. 189.

313. 837L/11 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 6., 10., 14., 20. nr.; 2005, 7., 14. nr.; 2006, 1., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 2., 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 166., 183., 206. nr.; 2011, 16., 95., 132., 148. nr.; 2012, 50., 100., 190., 197. nr.; 2013, 87., 112., 188. nr.; 2014, 2., 41., 63., 108. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 138. pantu ar 7.¹ daļu šādā redakcijā:

“(7¹) To maksājumu apķīlāšana, kuri pienākas no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļi kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, nav pieļaujama prasībās, kurās prasījums ir atlīdzība, kas nosakāma pēc tiesas ieskata.”

2. 139. pantā:

papildināt otro daļu pēc vārda “nodošanu” ar vārdu “pastāvīgajai”;
papildināt trešo daļu ar vārdiem “vai pastāvīgajā šķīrējtiesā”.

3. 140. pantā:

papildināt pirmo daļu ar vārdiem “un samērīgumu starp pušu tiesiskajām interesēm”;
papildināt piekto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Izlemjot jautājumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu, tiesa vai tiesnesis izvērtē šā panta pirmajā daļā norādītos nosacījumus, ņemot vērā puses iesniegtos pierādījumus un pamatojumu.”

4. 363.¹⁴ panta pirmajā daļā:

papildināt 4. punktu ar vārdiem “kā arī maksātnespējas atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā”;
izslēgt 5. punktu.

5. Izteikt 363.¹⁵ pantu šādā redakcijā:

“363.¹⁵ pants. Lēmums par mantas pārdošanas akta apstiprināšanu maksātnespējas procesā

(1) Ja administrators pārdevis nekustamo īpašumu vai uzņēmumu izsoles ceļā, izsoles aktu iesniedz tiesā apstiprināšanai pēc tam, kad nosolītājs samaksājis visu no viņa pienākošos summu. Administrators pieteikumā norāda ziņas par lietā veiktajām darbībām, kas saistītas ar īpašuma pārdošanu, pievienojot to apliecinošus dokumentus, kā arī dokumentus, kas apstiprina, ka tiesas izdevumi par minētā pieteikuma iesniegšanu tiesā ir samaksāti.

(2) Tiesa apstiprina izsoles aktu saskaņā ar šā likuma noteikumiem par nekustamā īpašuma izsoli (izņemot šā likuma 613. panta trešajā un devītajā daļā noteikto). Pieteikumu par nekustamā īpašuma izsoles akta apstiprināšanu (611. un 613. pants) un pārdotā nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda tiesa izskata rakstveida procesā 15 dienu laikā no administratora pieteikuma iesniegšanas tiesā. Apmierinot pieteikumu, tiesa vienlaikus pieņem šā likuma 613. panta piektajā daļā paredzētos lēmumus.

(3) Šajā pantā noteiktās darbības veic tā tiesa, kuras tiesvedībā atrodas juridiskās personas maksātnespējas procesa lieta.

(4) Tiesa lēmumu, ar kuru apmierināts administratora pieteikums par izsoles akta apstiprināšanu un pārdotā nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda, triju dienu laikā no dienas, kad tas stāties spēkā, nosūta zemesgrāmatu nodaļai, kuras darbības teritorijā atrodas nekustamais īpašums. Ne vēlāk kā triju dienu laikā no dienas, kad stāties spēkā tiesas lēmums par izsoles akta apstiprināšanu, administrators šā likuma 611. panta otrās daļas 4. punktā minēto valsts un kancelejas nodevu iemaksā valsts budžetā un paziņo par to ieguvējam un attiecīgajai zemesgrāmatu nodaļai.”

6. 363.²⁸ pantā:

papildināt pirmās daļas 6. punktu ar vārdiem “kā arī maksātnespējas atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā”;

izslēgt 7. punktu;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Pieteikumu par nekustamā īpašuma izsoles akta apstiprināšanu (611. un 613. pants) un pārdotā nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz pircēja vārda izskata tiesa, kuras tiesvedībā atrodas maksātnespējas procesa lieta, tādā kārtībā, kāda noteikta šā likuma 46.¹ nodaļā.”

7. Aizstāt 399. panta pirmajā daļā vārdu “apgabaltiesa” ar vārdiem “rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļa”.

8. Izteikt divpadsmitās sadaļas nosaukumu šādā redakcijā:

**“Divpadsmitā sadaļa
Pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma izpildes kārtība”**

9. Izslēgt 61., 62., 63., 64. un 65. nodaļu.

10. Izslēgt 533. pantu.

11. Izteikt 534. pantu šādā redakcijā:

“534. pants. Pieteikuma iesniegšana par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei

(1) Ja pastāvīgās šķīrējtiesas spriedums izpildāms Latvijā un labprātīgi netiek pildīts, ieinteresētā puse pieteikumu par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei var iesniegt rajona (pilsētas) tiesā pēc parādnieka deklarētās dzīvesvietas, bet, ja tādas nav, — pēc parādnieka dzīvesvietas vai juridiskās adreses vai pēc šķīrējtiesas sprieduma izpildes vietas.

(2) Pieteikumam par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei pievieno:

- 1) pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma norakstu;
- 2) šķīrējtiesas līgumu, kas apliecina pušu rakstveida vienošanos par civiltiesiskā strīda nodošanu izskatīšanai šķīrējtiesā, vai apliecinātu tā norakstu;
- 3) pieteikuma norakstus atbilstoši pārējo lietas dalībnieku skaitam;
- 4) dokumentus, kas apstiprina valsts nodevas un ar pieteikumu par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei saistīto izdevumu samaksu.

(3) Šā panta otrās daļas 4. punktā minētos dokumentus var nepievienot, ja pieteikumā iekļauj ziņas par veikto valsts nodevas maksājumu un ar pieteikuma par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei saistīto izdevumu samaksu, norādot maksātāja identifikācijas datus — vārdu, uzvārdu, personas kodu vai nosaukumu un reģistrācijas numuru, ja tie atšķiras no pieteicēja datiem, kā arī maksājuma rīkojuma datumu un numuru. Veicot maksājumu, maksājuma rīkojuma mērķī norāda informāciju par parādnieku — viņa vārdu, uzvārdu, personas kodu vai nosaukumu un reģistrācijas numuru. Šajā gadījumā rajona (pilsētas) tiesa minētos maksājumus atzīst par saņemtiem valsts budžetā, izmantojot budžeta elektronisko norēķinu sistēmu.

(4) Šķīrējtiesas līgumu, kas apliecina pušu rakstveida vienošanos par strīda nodošanu izskatīšanai šķīrējtiesā, pēc puses lūguma var izsniegt atpakaļ, aizstājot to ar apliecinātu norakstu.”

12. Izteikt 534.¹ panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“534.¹ pants. Pieteikuma par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei nosūtīšana lietas dalībniekiem

(1) Kad rajona (pilsētas) tiesā saņemts pieteikums par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei, to nekavējoties nosūta pārējiem lietas dalībniekiem ierakstītā pasta sūtījumā, nosakot rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņu, kas nav īsāks par 20 dienām no pieteikuma nosūtīšanas dienas.”

13. Izteikt 535., 536. un 537. pantu šādā redakcijā:

“535. pants. Pieteikuma par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei izlemšana

(1) Lēmumu par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei vai lēmumu par atteikumu izsniegt izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei pieņem tiesnesis uz iesniegto dokumentu pamata, neaicinot lietas dalībniekus, 20 dienu laikā no dienas, kad paskaidrojumi nosūtīti pārējiem lietas dalībniekiem, vai 20 dienu laikā no dienas, kad beidzies termiņš paskaidrojumu sniegšanai. Pieņemot lēmumu par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei, tiesnesis izlemj arī jautājumu, vai atlīdzināma valsts nodeva par šāda izpildu raksta izsniegšanu un vai atlīdzināmi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Lēmuma norakstu pusēm nosūta triju dienu laikā. Lēmumu par atteikumu izsniegt izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei pastāvīgajai šķīrējtiesai nosūta uz tās mājaslapā norādīto elektroniskā pasta adresi.

(2) Tiesa var izprasīt no pastāvīgās šķīrējtiesas lietu vai citu informāciju, ja tā nepieciešama šā panta pirmajā daļā minētā lēmuma pieņemšanai.

(3) Lēmums par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei nav pārsūdzams.

(4) Par lēmumu atteikt izsniegt izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei var iesniegt blakus sūdzību 10 dienu laikā no lēmuma noraksta saņemšanas dienas.

(5) Lēmums par atteikumu izsniegt izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei stājas spēkā pēc tam, kad beidzies blakus sūdzības iesniegšanas termiņš un blakus sūdzība nav iesniegta.

536. pants. Izpildu raksta izsniegšanas pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei atteikuma pamats

(1) Tiesnesis atsaka izsniegt izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei, ja:

- 1) konkrēto civiltiesisko strīdu var izšķirt tikai tiesa;
- 2) šķīrējtiesas līgumu noslēgusi fiziskā persona, kurai ierobežota rīcībspēja, vai nepilngadīgais;

- 3) šķīrējtiesas līgums likumā noteiktajā kārtībā ir atcelts vai atzīts par spēkā neesošu;
- 4) pusei nebija pienācīgā veidā paziņots par šķīrējtiesas procesu vai tā citu iemeslu dēļ nevarēja iesniegt savus paskaidrojumus un tas būtiski ietekmējis šķīrējtiesas procesu;
- 5) pusei nebija pienācīgā veidā paziņots par šķīrējtiesnesu iecelšanu un tas būtiski ietekmējis šķīrējtiesas procesu;
- 6) šķīrējtiesnesis neatbilst Šķīrējtiesu likuma prasībām, šķīrējtiesa netika izveidota vai šķīrējtiesas process nenotika atbilstoši šķīrējtiesas līguma vai Šķīrējtiesu likuma noteikumiem;
- 7) šķīrējtiesas spriedums pieņemts par civiltiesisko strīdu, kas nav paredzēts šķīrējtiesas līgumā vai kas neatbilst šķīrējtiesas līguma noteikumiem, vai arī tajā ir izšķirti jautājumi, kurus neietver šķīrējtiesas līgums.

(2) Ja izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei šā panta pirmajā daļā minēto iemeslu dēļ nav iespējams izsniegt kādā pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma daļā, to var izsniegt pārējā šķīrējtiesas sprieduma daļā.

537. pants. Izpildu raksta pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei izsniegšanas atteikuma sekas

Pēc tam, kad lēmums par atteikumu izsniegt izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei stājies spēkā:

- 1) civiltiesisko strīdu var izšķirt tiesā vispārējā kārtībā, ja izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei atteikts izsniegt, pamatojoties uz šā likuma 536. panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 7. punktu;
- 2) civiltiesisko strīdu var atkārtoti nodot izšķiršanai šķīrējtiesā, ja izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei atteikts izsniegt, pamatojoties uz šā likuma 536. panta pirmās daļas 4., 5. un 6. punktu.”

14. Papildināt 600. panta trešo daļu pēc vārdiem “ķīlas tiesības” ar vārdiem “vai aizlieguma”.

15. 611. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Nosolītājam viena mēneša laikā pēc izsoles jāsamaksā:

- 1) visa summa, ko viņš nosolījis;
- 2) pievienotās vērtības nodoklis, ja izsoles cena apliekama ar pievienotās vērtības nodokli;
- 3) šā likuma 34. panta pirmās daļas 15. punktā noteiktā valsts nodeva par pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda;
- 4) valsts un kancelejas nodeva, kāda normatīvajos aktos noteikta īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Par visas summas samaksu uzskatāma arī tiesu izpildītājam iesniegta bankas pieprasījuma garantijas vēstule, kurā norādīts garantijas priekšmets, summa un termiņš, kas nevar būt īsāks par trim mēnešiem, skaitot no izsoles akta apstiprināšanas dienas, ja šādai pieprasījuma garantijas vēstules izmantošanai piekritis piedzinējs un hipotekārais kreditors.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pēc tam, kad nekustamā īpašuma nosolītājs samaksājis visu no viņa pienākošos summu, tiesu izpildītājs pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda elektroniski iesniedz rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļā, kuras darbības teritorijā atrodas nekustamais īpašums, un lūdz nostiprināt īpašuma tiesības zemesgrāmatā uz ieguvēja vārda.”

16. Izteikt 613. pantu šādā redakcijā:

“613. pants. Nekustamā īpašuma izsoles akta apstiprināšana

(1) Lietu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja (persona, kas pārņēmusi nekustamo īpašumu, vai nosolītājs) vārda tiesa izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā no tiesu izpildītāja pieteikuma iesniegšanas tiesā. Par lietas izskatīšanu tiesa paziņo tiesu izpildītājam, kā arī piedzinējam, parādniekam, nekustamā īpašuma ieguvējam, nekustamā īpašuma īpašniekam, hipotekārajam kreditoram un personai, kura iesniegusi šā likuma 617. panta otrajā daļā minēto sūdzību, ja šāda sūdzība ir iesniegta.

(2) Tiesu izpildītājs pieteikumā ietver informāciju par lietā veiktajām izpildu darbībām, kas saistītas ar piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu, un apliecina šā likuma 611. panta otrās daļas 3. un 4. punktā noteikto tiesas izdevumu samaksu par minētā pieteikuma iesniegšanu tiesā.

(3) Izskatot lietu, tiesa ieskatās Izpildu lietu reģistra datus. Tiesa ir tiesīga pieprasīt no lietā iesaistītajām personām papildu rakstveida paskaidrojumus un pierādījumus, lai precizētu lietas apstākļus un pierādījumus.

(4) Vienlaikus ar pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda tiesa var izskatīt arī sūdzību par tiesu izpildītāja rīcību, ja sūdzības iesniedzējs lūdz atzīt izsoli par spēkā neesošu (617. panta otrā daļa).

(5) Apmierinot pieteikumu, tiesa pieņem lēmumu:

- 1) par izsoles akta apstiprināšanu un pārdotā nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda;
- 2) neatkarīgi no kreditora piekrišanas — par visu zemesgrāmatā uz šo īpašumu ierakstīto parādu saistību dzēšanu, par kurām ieguvējs nav tieši paziņojis, ka uzņemas tās uz sevi;
- 3) neatkarīgi no kreditora piekrišanas — par to apgrūtinājumu dzēšanu, kuri pieņemti kā nosacījums, īpašumu iegūstot (609. pants);
- 4) par zemesgrāmatā uz šo īpašumu ierakstīto aizlieguma atzīmju dzēšanu;
- 5) par sūdzības par izsoles atzīšanu par spēkā neesošu noraidīšanu, ja šāda sūdzība ir iesniegta.

(6) Noraidot pieteikumu, tiesa atzīst izsoli par spēkā neesošu.

(7) Pēc ieguvēja lūguma tiesa lemj par viņa ievēšanu iegūtā nekustamā īpašuma valdījumā.

(8) Pēc tās bankas lūguma, kuras izsniegtā pieprasījuma garantijas vēstule izmantota pirkuma summas samaksai, tiesa lemj par ķīlas tiesības nodibināšanu uz pārdoto nekustamo īpašumu.

(9) Ja lietā nav iesniegta sūdzība par izsoles atzīšanu par spēkā neesošu vai nav iesniegts lūgums par ievēšanu iegūtā nekustamā īpašuma valdījumā, lēmumu, ar kuru apstiprināts izsoles akts vai apmierināts pieteikums par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz nosolītāja, līdzīpašnieka vai kreditora vārda (615. panta piektā daļa), tiesa sastāda rezolūcijas veidā.

(10) Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību apgabaltiesā.

(11) Pēc tam, kad stājies spēkā tiesas lēmums, ar kuru apmierināts pieteikums par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda, tiesu izpildītājs šā likuma 611. panta otrās daļas 4. punktā vai 615. panta ceturtās daļas 2. punktā minēto valsts un kancelejas nodevu, kāda normatīvajos aktos noteikta īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā, iemaksā valsts budžetā un paziņo par to ieguvējam un attiecīgajai rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļai.

(12) Šajā pantā noteiktajā kārtībā, ciktāl tā attiecas uz lēmuma par izsoles akta apstiprināšanu pieņemšanu, rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļa apstiprina arī kuģa izsoles aktu.”

17. 615. pantā:

izteikt ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Persona, kas patur sev nekustamo īpašumu, viena mēneša laikā iemaksā tiesu izpildītāja depozīta kontā:

- 1) šā likuma 34. panta pirmās daļas 15. punktā noteikto valsts nodevu par pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda;
- 2) valsts un kancelejas nodevu, kāda normatīvajā aktā noteikta īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā;
- 3) šā panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā norādīto summu;
- 4) pievienotās vērtības nodokli, ja izsoles cena apliekama ar pievienotās vērtības nodokli, atbilstoši tiesu izpildītāja sastādītajam aprēķinam (631. panta trešā daļa) un ņemot vērā šā likuma 612. panta noteikumus.

(5) Pēc šā panta ceturtajā daļā minētās summas samaksas tiesu izpildītājs elektroniski iesniedz rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļā, kuras darbības teritorijā atrodas nekustamais īpašums, pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz nosolītāja, līdzīpašnieka vai kreditora vārda un par zemesgrāmatā ierakstīto parādu dzēšanu (613. pants) un lūdz nostiprināt īpašuma tiesības zemesgrāmatā.”

18. Aizstāt 617. panta otrajā daļā vārdu “apgabaltiesā” ar vārdiem “rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļā”.

19. Papildināt pārejas noteikumus ar 82., 83., 84., 85. un 86. punktu šādā redakcijā:

“82. Pieteikumu par pastāvīgās šķirējtiesas sprieduma piespiedi izpildi vai par atteikumu izdot izpildu rakstu pastāvīgās šķirējtiesas sprieduma piespiedi izpildei, kurš saņemts līdz 2014. gada 31. decembrim, tiesa izskata tādā kārtībā, kāda bija spēkā pastāvīgās šķirējtiesas sprieduma taisīšanas brīdī.

83. Grozījumi šā likuma D daļā par pastāvīgās šķirējtiesas sprieduma izpildes kārtību un par 61., 62., 63., 64. un 65. nodaļas izslēgšanu stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

84. Šā likuma 611. panta trešo daļu par pieteikuma par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda elektronisku iesniegšanu, šā likuma 613. panta trešo daļu par ieskatīšanos Izpildu lietu reģistrā un šā likuma 615. panta piekto daļu par pieteikuma par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz nosolītāja, līdzīpašnieka vai kreditora vārda un par zemesgrāmatā ierakstīto parādu dzēšanas elektronisku iesniegšanu sāk piemērot līdz ar attiecīgā tehniskā nodrošinājuma pieejamību, bet ne vēlāk kā ar 2015. gada 1. janvārī.

85. Lietas par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja (personas, kas pārņēmusi nekustamo īpašumu, vai nosolītāja) vārda, kuras līdz 2014. gada 31. oktobrim pieņemtas izskatīšanai apgabaltiesā, izskata Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, kāda bija spēkā līdz 2014. gada 31. oktobrim.

86. Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta izskata blakus sūdzības par lēmumiem, kurus pieņēmusi apgabaltiesa, izskatot lietas par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja (personas, kas pārņēmusi nekustamo īpašumu, vai nosolītāja) vārda, ja tās pieņemtas izskatīšanai apgabaltiesā līdz 2014. gada 31. oktobrim. Augstākās tiesas Civillietu palātas lēmumu, kurš, izskatot blakus sūdzību, pieņemts pēc 2014. gada 1. novembra un ar kuru atcelts apgabaltiesas lēmums un jautājums nodots jaunai izskatīšanai, nodod jaunai izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļai pēc nekustamā īpašuma atrašanās vietas.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. novembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 1. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 01.10.2014., Nr. 194.

314. 838L/11 Šķirējtiesu likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likuma mērķis un darbības joma

(1) Šā likuma mērķis ir noteikt šķirējtiesu izveidošanas kārtību un darbības pamatprincipus, lai nodrošinātu civiltiesisku strīdu efektīvu un taisnīgu izšķiršanu šķirējtiesā.

(2) Šā likuma noteikumus piemēro šķirējtiesas procesam Latvijā.

2. pants. Šķirējtiesa un šķirējtiesas izveidošana

(1) Šķirējtiesu šajā likumā noteiktajā kārtībā var izveidot konkrēta civiltiesiska strīda izšķiršanai (turpmāk — *ad hoc* šķirējtiesa) vai pastāvīgai darbībai (turpmāk — pastāvīgā šķirējtiesa).

(2) Pastāvīgo šķirējtiesu var izveidot Uzņēmumu reģistrā reģistrēta biedrība (pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs), kuras darbības mērķis ir pastāvīgās šķirējtiesas darbība.

(3) *Ad hoc* šķirējtiesu izveido, pamatojoties uz pušu vienošanos.

3. pants. Šķirējtiesas tiesiskais regulējums

(1) Pastāvīgā šķirējtiesa darbojas saskaņā ar šo likumu un pastāvīgās šķirējtiesas reglamentu, bet *ad hoc* šķirējtiesa — saskaņā ar šo likumu.

(2) Šķirējtiesa civiltiesiskos strīdus izskata saskaņā ar pušu vienošanos, ciktāl tas nav pretrunā ar Latvijas Republikas Satversmi, šo likumu, kā arī citiem normatīvajiem aktiem.

(3) Šķirējtiesas procesa organizēšana un strīdu izšķiršana šķirējtiesā nav komercdarbība.

4. pants. Pastāvīgās šķirējtiesas darbības organizācija

(1) Pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs nodrošina pastāvīgajai šķirējtiesai:

- 1) atsevišķas, šķirējtiesas darbībai piemērotas telpas;
- 2) lietvedībai un apmeklētāju pieņemšanai nepieciešamo personālu;
- 3) interneta mājaslapas uzturēšanu.

(2) Pastāvīgā šķirējtiesa savā mājaslapā internetā ievieto šādu informāciju:

- 1) pastāvīgās šķirējtiesas nosaukums un atrašanās vieta;
- 2) apmeklētāju pieņemšanas vieta un laiks;
- 3) šķirējtiesas procesa izmaksas un tā konta numurs, kurā ieskaitāmi šķirējtiesas procesa izdevumi;
- 4) pastāvīgās šķirējtiesas reglaments;
- 5) pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu saraksts, kurā ir ne mazāk kā 10 šķirējtiesnešu, norādot to vārdu un uzvārdu;
- 6) kontaktinformācija (adrese, tālruna numurs, e-pasta adrese);
- 7) cita aktuāla informācija.

5. pants. Šķīrējtiesas kompetence

(1) Šķīrējtiesā izšķir jebkuru civiltiesisku strīdu, ja puses ir brīvprātīgi vienojušās un noslēgušas šķīrējtiesas līgumu, izņemot strīdu:

- 1) kura izspriešana varētu aizskart tādas personas tiesības, kas nav šķīrējtiesas līguma dalībniece;
- 2) kurā kaut viena puse ir valsts vai pašvaldības iestāde vai par kuru pieņemts šķīrējtiesas nolēmums var skart valsts vai pašvaldības iestādes tiesības;
- 3) kurš saistīts ar ierakstiem civiltāvokļa aktu reģistrā;
- 4) par aizbildnībā vai aizgādībā esošu personu tiesībām un pienākumiem vai ar likumu aizsargātām interesēm;
- 5) par lietu tiesību nodibināšanu, grozīšanu vai izbeigšanu attiecībā uz nekustamo īpašumu, ja strīda dalībnieks ir persona, kurai ar likumu ir ierobežotas tiesības iegūt nekustamo lietu īpašumā, valdījumā vai lietošanā;
- 6) par fiziskās personas izlikšanu no dzīvojamām telpām;
- 7) starp darbinieku un darba devēju, ja strīds radies, slēdzot, grozot, izbeidzot vai pildot darba līgumu, kā arī piemērojot vai tulkojot tiesību normas, darba koplīguma vai darba kārtības noteikumus (individuāls darba tiesību strīds);
- 8) par to personu tiesībām un pienākumiem, kurām pasludināts maksātnespējas process.

(2) Šķīrējtiesā netiek izšķirti strīdi, kas saistīti ar sevišķā tiesāšanas kārtībā izskatāmiem jautājumiem.

II nodaļa

Šķīrējtiesas darbība un tās izbeigšanas pamats

6. pants. Pastāvīgās šķīrējtiesas reģistrācija

(1) Pastāvīgā šķīrējtiesa darbību uzsāk pēc reģistrācijas šķīrējtiesu reģistrā, ko ved Uzņēmumu reģistrs.

(2) Par ieraksta izdarīšanu šķīrējtiesu reģistrā maksājama valsts nodeva. Valsts nodevas apmēru un samaksas kārtību, kā arī kārtību, kādā pastāvīgā šķīrējtiesa reģistrējama un izslēdzama no šķīrējtiesu reģistra, nosaka Ministru kabinets.

7. pants. Pastāvīgās šķīrējtiesas nosaukums

(1) Pastāvīgās šķīrējtiesas nosaukumam jāatšķiras no šķīrējtiesu reģistrā jau reģistrētas vai reģistrācijai pieteiktas šķīrējtiesas nosaukuma un Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros ierakstīšanai pieteikta vai ierakstīta nosaukuma (firmas), kā arī tas nedrīkst ietvert maldinošas ziņas par pastāvīgās šķīrējtiesas darbības mērķi, veidu un tiesisko formu.

(2) Uz pastāvīgās šķīrējtiesas nosaukumu attiecas arī citi komersantiem noteiktie nosaukuma (firmas) izvēles ierobežojumi un atšķirības noteikumi.

(3) Pastāvīgās šķīrējtiesas nosaukums nedrīkst būt pretrunā ar labiem tikumiem.

(4) Pastāvīgās šķīrējtiesas nosaukuma rakstībā lietojami vienīgi latviešu vai latīņu alfabēta burti.

8. pants. Pastāvīgās šķīrējtiesas reglaments

(1) Pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentā norāda:

- 1) pastāvīgās šķīrējtiesas dibinātāju;

- 2) šķirējtiesas nosaukumu. Papildus šķirējtiesas nosaukumam latviešu valodā pastāvīgās šķirējtiesas reglamentā var norādīt šķirējtiesas nosaukuma tulkojumu vienā vai vairākās svešvalodās;
- 3) šķirējtiesnešu iecelšanas un pilnvaru izbeigšanās kārtību;
- 4) šķirējtiesas procesa un strīda izšķiršanas kārtību — procesuālos termiņus, pretprasības iesniegšanas kārtību, strīda izskatīšanas, atlikšanas, šķirējtiesas procesa apturēšanas un atjaunošanas kārtību un pamatu. Pastāvīgās šķirējtiesas reglamentā var norādīt citus procesuālus jautājumus saskaņā ar šo likumu;
- 5) kārtību, kādā apliecināmi šķirējtiesnešu paraksti uz nolēmuma;
- 6) šķirējtiesas procesa izdevumus, šķirējtiesnešu honorāru apmēru un maksāšanas kārtību, kā arī šķirējtiesas procesa izdevumu atlīdzināšanas kārtību;
- 7) citus noteikumus, kas regulē šķirējtiesas darbību vai procesu.

(2) Pastāvīgās šķirējtiesas reglamentam pievieno pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstu, kurā ir ne mazāk kā 10 šķirējtiesnešu.

(3) Uzņēmumu reģistram iesniedz pastāvīgās šķirējtiesas reglamentu un šķirējtiesnešu sarakstu, apliecinājumu tam, ka sarakstā ietvertie šķirējtiesneši atbilst šā likuma 14. panta otrās un ceturtās daļas prasībām un uz viņiem nav attiecināmi šā likuma 15. pantā noteiktie ierobežojumi, kā arī dokumentus, kas pamato šķirējtiesnešu kvalifikāciju.

(4) Pastāvīgās šķirējtiesas reglamentu paraksta pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs.

(5) Ja pastāvīgās šķirējtiesas reglamentā izdarīti grozījumi, pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs Uzņēmumu reģistram ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc grozījumu izdarīšanas iesniedz precizēto reglamentu un, ja grozījumi izdarīti pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstā, iesniedz šķirējtiesnešu sarakstu kopā ar apliecinājumu tam, ka sarakstā ietvertie šķirējtiesneši atbilst šā likuma 14. panta otrās un ceturtās daļas prasībām un uz viņiem nav attiecināmi šā likuma 15. pantā noteiktie ierobežojumi, kā arī dokumentus, kas pamato šķirējtiesnešu kvalifikāciju.

(6) Pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs reizi gadā līdz 1. martam Uzņēmumu reģistram iesniedz šķirējtiesnešu saraksta aktualitātes apliecinājumu.

(7) Uzņēmumu reģistrs nodrošina, ka tā mājaslapā internetā bez maksas ir pieejami Uzņēmumu reģistra vestajā šķirējtiesu reģistrā reģistrēto pastāvīgo šķirējtiesu reglamentī.

9. pants. Šķirējtiesas darbības izbeigšanas pamats

(1) Pastāvīgās šķirējtiesas darbība izbeidzas ar tās dibinātāja vai Uzņēmumu reģistra lēmumu.

(2) Ja pastāvīgā šķirējtiesa neatbilst šā likuma 2. panta otrās daļas prasībām vai pastāvīgās šķirējtiesas dibinātājs nav iesniedzis šķirējtiesnešu saraksta aktualitātes apliecinājumu, Uzņēmumu reģistrs pieņem lēmumu par tās izslēgšanu no šķirējtiesu reģistra.

(3) *Ad hoc* šķirējtiesas darbība izbeidzas, kad ir izskatīts strīds, kura izskatīšanai tā tika izveidota.

III nodaļa Šķirējtiesas līgums

10. pants. Šķirējtiesas līguma jēdziens

(1) Šķirējtiesas līgums ir šajā likumā noteiktajā kārtībā noslēgta pušu vienošanās par civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai šķirējtiesā.

(2) Puses var vienoties par tāda civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai šķirējtiesā, kas jau radies vai var rasties.

11. pants. Šķirējtiesas līguma puses

Šķirējtiesas līgumu var noslēgt jebkura rīcībspējīga fiziskā persona, privāto tiesību juridiskā persona vai publisko tiesību juridiskā persona privāttiesību jomā.

12. pants. Šķirējtiesas līguma forma un saturs

(1) Šķirējtiesas līgumu noslēdz rakstveidā. To kā atsevišķu noteikumu var iekļaut jebkurā līgumā (šķirējtiesas klauzula), kas ietver saistību, kuras sakarā radies vai var rasties civiltiesisks strīds, ņemot vērā šā likuma 5. panta pirmajā daļā noteiktos ierobežojumus. Šķirējtiesas līgumu groza vai atceļ saskaņā ar pušu rakstveida vienošanos.

(2) Par rakstveida līgumu uzskatāma arī vienošanās, kas noslēgta, pusēm apmainoties ar pasta sūtījumiem vai izmantojot elektroniskās saziņas līdzekļus un nodrošinot, ka pušu griba nodot jau radušos vai iespējamu civiltiesisko strīdu izšķiršanai šķirējtiesā tiek fiksēta ar drošu elektronisko parakstu.

(3) Šķirējtiesas līgumā puses var vienoties par:

- 1) pastāvīgo šķirējtiesu vai *ad hoc* šķirējtiesu;
- 2) šķirējtiesas procesa norises vietu;
- 3) šķirējtiesas procesa valodu;
- 4) šķirējtiesnešu skaitu šķirējtiesas sastāvā, ievērojot šā likuma 29. panta noteikumus;
- 5) šķirējtiesas izdevumu segšanas kārtību;
- 6) citiem jautājumiem, ko puses uzskata par svarīgiem.

13. pants. Šķirējtiesas līguma spēks

(1) Personas, kas noslēgušas šķirējtiesas līgumu par civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai šķirējtiesā, nav tiesīgas no tā atteikties, ja šķirējtiesas līgums nav likumā vai līgumā noteiktajā kārtībā grozīts vai atcelts.

(2) Šķirējtiesas līgums ir spēkā, kamēr nav izbeigušās tiesiskās attiecības, kuru sakarā tas noslēgts.

(3) Ja šķirējtiesas līgums kā atsevišķs noteikums ir ietverts citā pušu noslēgtajā līgumā, šķirējtiesas līgums uzskatāms par patstāvīgu līgumu. Šķirējtiesas līgums paliek spēkā arī tad, ja līgums, kurā tas ietverts, ir izbeidzies vai atzīts par spēkā neesošu.

(4) Cedējot prasību, uz cesionāru pāriet prasījuma tiesības, bet ne līgumā ietvertā šķirējtiesas klauzula par civiltiesiskā strīda izskatīšanu šķirējtiesā.

IV nodaļa Šķirējtiesnesis

14. pants. Šķirējtiesnesim izvirzāmās prasības

(1) Šķirējtiesnesis ir persona, kas atbilst šā likuma noteikumiem un ir iecelta civiltiesiskā strīda izšķiršanai atbilstoši šķirējtiesas līguma un šā likuma noteikumiem.

(2) Par šķirējtiesnesi var iecelt jebkuru pilngadīgu personu, kas rakstveidā piekritusi būt pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstā un atbilst šādām prasībām:

- 1) tai nav nodibināta aizgādība;
- 2) tai ir nevainojama reputācija;
- 3) tai ir augstākā profesionālā vai akadēmiskā izglītība (izņemot pirmā līmeņa profesionālo izglītību) un iegūta jurista kvalifikācija;

- 4) tā uzkrājusi vismaz triju gadu praktiskā darba pieredzi, strādājot augstskolas tiesību zinātņu specialitātes akadēmiskā personāla amatā vai citā juridiskās specialitātes amatā.

(3) Ja persona, kas saskaņā ar Advokatūras likumu var būt par advokātu, izņemot zvērināta advokāta palīgu, rakstveidā piekritusi būt par pastāvīgās šķīrējtiesas šķīrējtiesnesi un uz to nav attiecināmi šā likuma 15. pantā minētie ierobežojumi, šīs personas atbilstība šā panta otrās daļas prasībām uzskatāma par apliecinātu no brīža, kad tā iekļauta zvērinātu advokātu sarakstā.

(4) Pastāvīgās šķīrējtiesas šķīrējtiesnesis var būt ne vairāk kā triju pastāvīgo šķīrējtiesu sarakstos.

- (5) Šķīrējtiesnesim, izšķirot civiltiesisko strīdu, jābūt neatkarīgam, objektīvam un taisnīgam.

15. pants. Persona, kuru nevar iecelt par šķīrējtiesnesi

Par šķīrējtiesnesi nevar iecelt personu:

- 1) kura neatbilst šā likuma 14. panta otrās daļas prasībām;
- 2) kura kriminālprocesā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu atzīta par aizdomās turētu vai apsūdzētu;
- 3) pret kuru kriminālprocess par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu izbeigts uz nereabilitējoša pamata;
- 4) kura sodīta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 5) kura notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kaut arī atbrīvota no soda izciešanas noilguma, apžēlošanas vai amnestijas dēļ;
- 6) kurai pēdējo piecu gadu laikā pasludināts fiziskās personas maksātnespējas process.

16. pants. Nepieļaujāmība piedalīties lietas izskatīšanā un šķīrējtiesneša atstatīšana

(1) Šķīrējtiesnesis nav tiesīgs piedalīties lietas izskatīšanā, ja viņš:

- 1) ir bijis kādas puses pārstāvis, eksperts vai liecinieks lietā, kurā piedalījušās puses;
- 2) ir radniecības attiecībās līdz trešajai pakāpei vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei ar kādu no strīda dalībniekiem vai to pārstāvjiem;
- 3) ir radniecības attiecībās līdz trešajai pakāpei vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei ar kādu no šķīrējtiesnešiem, kas ir tās šķīrējtiesas sastāvā, kurā civiltiesiskais strīds tiek izskatīts;
- 4) ir darba tiesiskajās attiecībās ar kādu no civiltiesiskā strīda dalībniekiem vai to pārstāvjiem vai ja šķīrējtiesnesis sniedz juridisko palīdzību kādai pusei;
- 5) vai viņa laulātais, vai radnieks līdz trešajai pakāpei, vai darījumu partneris, vai komercsabiedrība, kura ir civiltiesiskā strīda puse un kuras dalībnieks, akcionārs, biedrs, pārraudzības, kontroles vai izpildinstitūcijas loceklis ir šis šķīrējtiesnesis vai viņa radnieks līdz trešajai pakāpei, ir mantiski ieinteresēti civiltiesiskā strīda iznākumā.

(2) Šķīrējtiesnesis ne vēlāk kā piecu dienu laikā no dienas, kad tas uzzinājis par savu iecelšanu, vai no dienas, kad tam kļuvis zināms par apstākļiem, kuri var izraisīt pamatotas šaubas par viņa objektivitāti un neatkarību, sevi atstata, norādot atstatīšanas iemeslus.

(3) Ja šķīrējtiesnesis sevi atstatījis, jauns šķīrējtiesnesis tiek iecelts līgumā vai pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentā noteiktajā kārtībā.

17. pants. Šķīrējtiesneša noraidīšana

(1) Lietas dalībnieks var noraidīt šķīrējtiesnesi, ja:

- 1) uz viņu ir attiecināmi šā likuma 16. panta pirmajā daļā noteiktie ierobežojumi šķīrējtiesneša dalībai lietas izskatīšanā un viņš nav sevi atstatījis;
- 2) viņš neatbilst šā likuma prasībām;
- 3) viņš neatbilst prasībām, par kurām puses ir vienojušās;
- 4) citi apstākļi izraisa pamatotas šaubas par viņa objektivitāti un neatkarību.

(2) Personai, no kuras tiek prasīta piekrišana tās iecelšanai par šķīrējtiesnesi, jāatklāj pusēm jebkādi apstākļi, kuri var izraisīt pamatotas šaubas par tās objektivitāti un neatkarību. Ja šādi apstākļi radušies vai kļuvuši zināmi pēc šķīrējtiesas procesa uzsākšanas, bet pirms šķīrējtiesas procesa beigām, šķīrējtiesnesim tie nekavējoties jāatklāj pusēm.

(3) Puse var noraidīt šķīrējtiesnesi, kuru tā iecēlusi vai kura iecelšanā piedalījies, tikai tad, ja noraidījuma pamats tai kļuvis zināms pēc šķīrējtiesneša iecelšanas.

(4) Puses līgumā var vienoties par šķīrējtiesneša noraidīšanas kārtību. Ja strīdu izšķir pastāvīgā šķīrējtiesa un puses nav vienojušās par šķīrējtiesneša noraidīšanas kārtību, to nosaka saskaņā ar šo likumu.

(5) Puse var pieteikt noraidījumu šķīrējtiesnesim piecu dienu laikā no dienas, kad tā uzzinājusi par šā šķīrējtiesneša iecelšanu vai tai kļuvis zināms kāds no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem, nosūtot šķīrējtiesai paziņojumu un tajā norādot, kuru šķīrējtiesnesi un uz kāda pamata tā noraida.

(6) Ja šķīrējtiesnesis, kuram pieteikts noraidījums, neatsakās no savu pienākumu pildīšanas, jautājumu par šā šķīrējtiesneša noraidījumu izlemj šķīrējtiesas sastāvs vai pats šķīrējtiesnesis piecu dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas.

(7) Ja šķīrējtiesneša noraidījums pieņemts, jaunu šķīrējtiesnesi iecel līgumā vai pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentā noteiktajā kārtībā.

18. pants. Šķīrējtiesneša pilnvaru izbeigšanās

(1) Šķīrējtiesneša pilnvaras izbeidzas:

- 1) ja pieņemts šķīrējtiesneša noraidījums;
- 2) ja viņš atstatījis sevi no civiltiesiskā strīda izšķiršanas;
- 3) ja puses ir vienojušās par viņa atcelšanu;
- 4) ja uz viņu ir attiecināmi šā likuma 15. pantā minētie ierobežojumi;
- 5) ar viņa nāvi;
- 6) citos pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentā noteiktajos gadījumos.

(2) Puses var brīvi vienoties par šķīrējtiesneša pilnvaru izbeigšanās kārtību. Ja puses par to nav vienojušās un civiltiesisko strīdu izskata pastāvīgā šķīrējtiesa, piemērojami pastāvīgās šķīrējtiesas reglamenta noteikumi.

(3) Ja šķīrējtiesneša pilnvaras izbeigušās, jaunu šķīrējtiesnesi iecel šā likuma 30. pantā noteiktajā kārtībā.

V nodaļa

Šķīrējtiesas procesa principi

19. pants. Pušu līdztiesība

Pusēm šķīrējtiesas procesā ir vienlīdzīgas procesuālās tiesības. Šķīrējtiesas sastāvs nodrošina pusēm vienādas iespējas izmantot tām piešķirtās tiesības savu interešu aizsardzībai.

20. pants. Sacikste

Puses civiltiesiskā strīda izskatīšanas gaitā īsteno savas procesuālās tiesības sacikstes formā. Sacikste izpaužas, pusēm izmantojot savas tiesības iesniegt pierādījumus, dot paskaidrojumus un šķirējtiesas sastāvam adresētus pieteikumus, piedaloties pierādījumu pārbaudē un novērtēšanā, kā arī veicot citas procesuālās darbības.

21. pants. Procesa kārtības izvēles brīvība

Pusēm ir tiesības šā likuma ietvaros brīvi noteikt šķirējtiesas procesa kārtību. Pastāvīgās šķirējtiesas process notiek saskaņā ar pastāvīgās šķirējtiesas reglamentu, ja puses nav šķirējtiesas līgumā vienojušās par citu šķirējtiesas procesa kārtību, ciktāl to pieļauj pastāvīgās šķirējtiesas reglaments.

22. pants. Šķirējtiesneša neatkarība

Šķirējtiesnesis pilda savus pienākumus godprātīgi, nepakļaujoties nekādai ietekmei. Savā darbībā un lēmumu pieņemšanā viņš ir objektīvs un neatkarīgs.

23. pants. Šķirējtiesas procesa konfidencialitāte

(1) Ja puses nav vienojušās citādi, šķirējtiesas process ir konfidenciāls.

(2) Šķirējtiesas sēdes ir slēgtas, un šķirējtiesas sastāvs ziņas par šķirējtiesas procesu nesniedz citām personām un nublicē, izņemot gadījumu, kad puses ir vienojušās citādi. Personas, kas nav šķirējtiesas procesa dalībnieki, var piedalīties šķirējtiesas sēdē tikai ar pušu piekrišanu.

(3) Ziņas par šķirējtiesas procesu sniedz personām, kurām ir tiesības tās saņemt likumā noteikto funkciju veikšanai.

VI nodaļa

Šķirējtiesas procesa sagatavošana

24. pants. Strīda pakļautības noteikšana

(1) Šķirējtiesas sastāvs lemj par civiltiesiskā strīda pakļautību šķirējtiesai, tajā skaitā par šķirējtiesas līguma spēkā esamību. Jautājumu par strīda pakļautību šķirējtiesas sastāvs var izlemt jebkurā šķirējtiesas procesa stadijā.

(2) Iesniegumu par to, ka civiltiesiskais strīds nav pakļauts šķirējtiesai, puse var iesniegt līdz atsauksmes iesniegšanas termiņa beigām.

25. pants. Šķirējtiesas procesa norises vieta

Šķirējtiesas sastāvam ir tiesības brīvi noteikt šķirējtiesas procesa norises vietu, ievērojot lietderības apsvērumus, ja puses par to nav vienojušās.

26. pants. Šķirējtiesas procesa kārtības noteikšana

(1) Šķirējtiesas process notiek atbilstoši šķirējtiesas līguma noteikumiem, pastāvīgās šķirējtiesas reglamentam, normatīvajiem aktiem un vispārējiem tiesību principiem.

(2) Ja puses ir vienojušās par civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai pastāvīgajā šķirējtiesā, bet nav vienojušās par šķirējtiesas procesa kārtību, civiltiesisko strīdu izšķir saskaņā ar pastāvīgās šķirējtiesas reglamentā noteikto kārtību un šo likumu.

(3) Ja civiltiesisko strīdu izšķir *ad hoc* šķirējtiesā un puses nav vienojušās par šķirējtiesas procesa kārtību, *ad hoc* šķirējtiesas sastāvs nosaka šķirējtiesas procesa kārtību saskaņā ar šo likumu.

(4) Šķīrējtiesas sastāva priekšsēdētājs var patstāvīgi izlemt procesuālos jautājumus, ja viņam to uzticējušas puses vai pārējie šķīrējtiesneši.

27. pants. Šķīrējtiesas procesa valoda

(1) Pusēm ir tiesības vienoties par šķīrējtiesas procesa valodu. Ja puses nav par to vienojušās, šķīrējtiesas procesa valodu nosaka šķīrējtiesas sastāvs.

(2) Šķīrējtiesas sastāvs var pieprasīt no pusēm jebkura rakstveida pierādījuma tulkojumu valodā, kurā notiek šķīrējtiesas process.

28. pants. Šķīrējtiesas procesa termiņi

Šķīrējtiesas sastāvs nosaka procesuālos termiņus, to pagarināšanas vai atjaunošanas kārtību šajā likumā vai pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentā noteikto termiņu ietvaros. Līdz šķīrējtiesas sastāva apstiprināšanai procesuālos termiņus, to pagarināšanas vai atjaunošanas kārtību nosaka saskaņā ar pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentu.

29. pants. Šķīrējtiesnešu skaits šķīrējtiesas sastāvā

(1) Puses var vienoties par šķīrējtiesnešu skaitu šķīrējtiesas sastāvā, bet tam jābūt nepāra skaitlim. Ja puses nav vienojušās par šķīrējtiesnešu skaitu un ja pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentā nav noteikts citādi, šķīrējtiesas sastāvā ir trīs šķīrējtiesneši.

(2) Šķīrējtiesas sastāvā var būt viens šķīrējtiesnesis, ja puses tā vienojušās.

30. pants. Šķīrējtiesnešu iecelšana

(1) Šķīrējtiesnešu iecelšanas kārtību nosaka puses.

(2) Puses šķīrējtiesnešu iecelšanu var uzticēt jebkurai rīcībspējīgai fiziskajai personai vai juridiskajai personai.

(3) Ja puses vienojušās par civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai pastāvīgajā šķīrējtiesā, šķīrējtiesnešus iecel saskaņā ar pastāvīgās šķīrējtiesas reglamentu no pastāvīgās šķīrējtiesas šķīrējtiesnešu saraksta, ievērojot pušu līdztiesību.

(4) Ja puses vienojušās par strīda nodošanu izšķiršanai *ad hoc* šķīrējtiesā, katra puse iecel pa vienam šķīrējtiesnesim. Abi šķīrējtiesneši, savstarpēji vienojoties, iecel trešo šķīrējtiesnesi, kas ir šķīrējtiesas sastāva priekšsēdētājs. Šķīrējtiesas sastāvā var būt viens šķīrējtiesnesis, ja puses tā vienojušās.

(5) Ja puse iecēlusi šķīrējtiesnesi un par to ir paziņots otrai pusei, tā nevar atcelt šo šķīrējtiesnesi bez otras puses piekrišanas.

31. pants. Šķīrējtiesas paziņojumi un sūtījumi

(1) Šķīrējtiesa sagatavotos dokumentus (spriedumus, lēmumus, paziņojumus u.c.) nosūta pasta vai elektroniskā pasta sūtījumā. Dokumentus, kurus sagatavo un iesniedz šķīrējtiesai puse (prasības pieteikumu, atsaukumi par prasību u.c.), šķīrējtiesa, ja tas noteikts šķīrējtiesas reglamentā, otrai pusei nosūta pasta vai elektroniskā pasta sūtījumā vai paziņo par to saņemšanu šķīrējtiesā un iespējām ar tiem iepazīties.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētos dokumentus fiziskajai personai nosūta ierakstītā pasta sūtījumā uz tās deklarētās dzīvesvietas adresi, bet, ja deklarācijā norādīta papildu adrese, — uz papildu adresi, ja vien fiziskā persona saziņai ar šķīrējtiesu nav norādījusi citu adresi, bet juridiskajai personai — uz tās juridisko adresi.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētos dokumentus elektroniskā pasta sūtījumā nosūta, ja puse ir paziņojusi šķīrējtiesai, ka piekrīt saziņai ar šķīrējtiesu izmantot elektronisko pastu. Šādā gadījumā

šķirējtiesa dokumentus nosūta uz puses norādīto elektroniskā pasta adresi. Ja šķirējtiesa konstatē tehniskus šķēršļus dokumentu nosūtīšanai elektroniskā pasta sūtījumā, tos nosūta ierakstītā pasta sūtījumā.

(4) Paziņojumu par pirmo šķirējtiesas sēdi nosūta pusēm ierakstītā pasta sūtījumā ne vēlāk kā 15 dienas iepriekš, ja puses nav vienojušās par īsāku termiņu. Termiņu un kārtību, kādā nosūtāmi paziņojumi par citām šķirējtiesas sēdēm, nosaka saskaņā ar pastāvīgās šķirējtiesas reglamentu.

(5) Šā panta pirmajā daļā minētie dokumenti uzskatāmi par saņemtiem izsniegšanas dienā, ja tie ir piegādāti un izsniegti adresātam personīgi. Ja tie ir nosūtīti ar pasta sūtījumu, uzskatāms, ka tie saņemti septītajā dienā pēc pasta sūtījuma nosūtīšanas dienas, bet, ja tie nosūtīti elektroniskā pasta sūtījumā, uzskatāms, ka tie saņemti divu darbdienu laikā pēc nosūtīšanas dienas.

32. pants. Pušu pārstāvība

(1) Fiziskā persona savu lietu šķirējtiesā ved pati vai ar pilnvarota pārstāvja starpniecību. Juridiskās personas lietu šķirējtiesā ved tā amatpersona, kas darbojas likumā, statūtos vai nolikumā piešķirto pilnvaru ietvaros, vai arī juridiskās personas pilnvarots pārstāvis.

(2) Par pilnvarotu pārstāvi var būt jebkura fiziskā persona, izņemot personu:

- 1) kura nav sasniegusi pilngadību;
- 2) kurai nodibināta aizgādība;
- 3) kurai ar tiesas spriedumu atņemtas tiesības vest citu personu lietas;
- 4) kura ir radniecības attiecībās līdz trešajai pakāpei vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei ar šķirējtiesnesi, kas izšķir civiltiesisko strīdu;
- 5) kura sniegusi juridisko palīdzību civiltiesiskā strīda otrai pusei šajā vai ar to saistītā citā lietā;
- 6) kura piedalījusies mediācijā šajā vai ar to saistītā citā lietā.

(3) Konstatējot šā panta otrajā daļā minētos apstākļus, šķirējtiesas sastāvs nepielaiž šādu personu civiltiesiskā strīda izšķiršanā.

(4) Persona, kas ir vai pēdējo piecu gadu laikā ir bijusi attiecīgās pastāvīgās šķirējtiesas šķirējtiesnešu sarakstā, nevar būt puses pārstāvis un to nevar pieaicināt juridiskās palīdzības sniegšanai šīs pastāvīgās šķirējtiesas procesos.

(5) Puses šķirējtiesas procesā var pieaicināt advokātu juridiskās palīdzības sniegšanai.

VII nodaļa

Strīda izšķiršana šķirējtiesā

33. pants. Prasības nodrošinājums pirms prasības celšanas strīdos, kas pakļauti izšķiršanai šķirējtiesā

(1) Pēc iespējamā prasītāja pieteikuma rajona (pilsētas) tiesa pēc parādnieka vai viņa mantas atrašanās vietas var Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nodrošināt prasību pirms tās celšanas. Tā pati rajona (pilsētas) tiesa pēc puses vai šķirējtiesas sastāva lūguma lemj par prasības nodrošinājuma atcelšanu vai grozīšanu.

(2) Pieteikums par prasības nodrošinājumu vai pieteikums par prasības nodrošinājuma grozīšanu nav uzskatāms par šķirējtiesas līguma neievērošanu un nav šķērslis civiltiesiskā strīda izšķiršanai šķirējtiesā.

34. pants. Šķirējtiesas procesa uzsākšana

(1) Pastāvīgajā šķirējtiesā, kā arī *ad hoc* šķirējtiesā, ja puses ir šķirējtiesas līgumā vienojušās par šķirējtiesas sastāvu, šķirējtiesas process sākas ar prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi.

(2) *Ad hoc* šķīrējtiesā, ja puses nav līgumā vienojušās par šķīrējtiesas sastāvu, šķīrējtiesas process sākas ar brīdi, kad atbildētājs saņem no prasītāja prasības pieteikuma norakstu un paziņojumu par šķīrējtiesneša iecelšanu.

(3) Pastāvīgajā šķīrējtiesā, ja puses nav līgumā vienojušās par šķīrējtiesas sastāvu, šķīrējtiesas process sākas ar prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi.

35. pants. Prasības pieteikuma iesniegšana

(1) Prasības pieteikumu šķīrējtiesai iesniedz rakstveidā.

(2) Prasības pieteikumā norāda:

- 1) prasītāja vārdu, uzvārdu, personas kodu, deklarēto dzīvesvietu, bet, ja tādas nav, — dzīvesvietu; juridiskajai personai — tās nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi. Prasītājs var norādīt savu tālruņa numuru vai elektroniskā pasta adresi, ja piekrit saziņai ar šķīrējtiesu izmantot tālruni vai elektronisko pastu;
- 2) atbildētāja vārdu, uzvārdu, personas kodu, deklarēto dzīvesvietu un deklarācijā norādīto papildu adresi, bet, ja tādas nav, — dzīvesvietu; juridiskajai personai — tās nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi. Atbildētāja personas kodu vai reģistrācijas numuru norāda, ja tas ir zināms;
- 3) ja prasību ceļ pārstāvis, — prasītāja pārstāvja vārdu, uzvārdu, personas kodu un adresi saziņai ar šķīrējtiesu; juridiskajai personai — tās nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi;
- 4) prasībās par naudas summas piedziņu — kredītiestādes nosaukumu un tā konta numuru, kurā veicama samaksa, ja šāds konts ir;
- 5) prasības priekšmetu, summu, prasības summas aprēķinu;
- 6) prasības pamatu un pierādījumus, kas to apstiprina;
- 7) prasītāja prasījumus;
- 8) pievienoto dokumentu sarakstu;
- 9) citas ziņas, ja tās nepieciešamas lietas izskatīšanai.

(3) Prasības pieteikumam pievieno:

- 1) šķīrējtiesas līgumu, ja vien tas nav ietverts līgumā, kura sakarā strīds radies;
- 2) līgumu, kura sakarā strīds radies;
- 3) dokumentus, uz kuriem prasītājs atsaucas prasības pieteikumā.

(4) Prasības pieteikumu iesniedz šķīrējtiesai, pievienojot tikpat norakstu, cik ir šķīrējtiesas procesa dalībnieku.

36. pants. Paziņojums par šķīrējtiesas procesa uzsākšanu

Pēc šķīrējtiesas procesa uzsākšanas šķīrējtiesa nekavējoties nosūta atbildētājam paziņojumu par šķīrējtiesas procesa uzsākšanu un prasības pieteikuma norakstu, izskaidrojot atbildētāja tiesības iesniegt rakstveida atsaukumi par prasību.

37. pants. Atsauksme par prasību

(1) Atsaukumi par prasību atbildētājs iesniedz pušu vai šķīrējtiesas noteiktajā termiņā. Atsaukmes iesniegšanas termiņš nedrīkst būt īsāks par 15 dienām no dienas, kad prasības pieteikums nosūtīts atbildētājam.

(2) Atsauksmē atbildētājs norāda:

- 1) vai viņš atzīst prasību pilnīgi vai kādā tās daļā;
- 2) savus iebildumus pret prasību;

- 3) apstākļus, ar kuriem viņš pamato savus iebildumus, un pierādījumus, kas tos apstiprina;
- 4) citus apstākļus, kurus viņš uzskata par nozīmīgiem civiltiesiskā strīda izskatīšanai;
- 5) savu tālruna numuru vai elektroniskā pasta adresi, ja viņš piekrīt saziņai ar šķīrējtiesu izmantot tālruni vai elektronisko pastu.

(3) Atsauksmes neiesniegšana nav šķērslis civiltiesiskā strīda izskatīšanai.

(4) Atsauksmi iesniedz šķīrējtiesai, pievienojot tikpat norakstu, cik ir šķīrējtiesas procesa dalībnieku.

38. pants. Pretprasība

(1) Puses var brīvi vienoties par pretprasības iesniegšanas kārtību, ja pretprasības priekšmets ir aptverts šķīrējtiesas līgumā. Ja puses ir vienojušās par civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai pastāvīgajā šķīrējtiesā, bet nav vienojušās par pretprasības iesniegšanas kārtību, to nosaka pastāvīgās šķīrējtiesas reglaments. Pretprasību iesniedz atbilstoši prasības pieteikuma iesniegšanas vispārīgajiem noteikumiem.

(2) Ja strīdu izšķir *ad hoc* šķīrējtiesa un puses nav vienojušās par pretprasības iesniegšanas kārtību, atbildētājs ir tiesīgs iesniegt pretprasību ne vēlāk par atsauksmes iesniegšanai noteikto termiņu.

(3) Pretprasību iesniedz šķīrējtiesai, pievienojot tikpat norakstu, cik ir šķīrējtiesas procesa dalībnieku.

39. pants. Prasības grozīšana un papildināšana

(1) Ja puses nav vienojušās citādi, pusei ir tiesības rakstveidā grozīt vai papildināt prasību, kamēr nav uzsākta civiltiesiskā strīda izšķiršana pēc būtības.

(2) Ja tiek grozīts vai papildināts prasības pamats, atbildētājam ir tiesības šķīrējtiesas sastāva noteiktajā termiņā iesniegt rakstveida atsauksmi. Uz atsauksmes iesniegšanu attiecas šā likuma 37. panta noteikumi.

40. pants. Šķīrējtiesas sēde

(1) Ievērojot pušu noslēgto šķīrējtiesas līgumu, šķīrējtiesas sastāvs civiltiesisko strīdu izšķir mutvārdu vai rakstveida procesā.

(2) Mutvārdu procesā šķīrējtiesas sastāvs rīko šķīrējtiesas sēdi, lai uzklausītu pušu paskaidrojumus un iebildumus, kā arī pārbaudītu pierādījumus.

(3) Rakstveida procesā šķīrējtiesas sastāvs izšķir strīdu, pamatojoties tikai uz iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem un materiāliem.

(4) Šķīrējtiesas sastāvs izskata civiltiesisko strīdu mutvārdu procesā, ja puses nav šķīrējtiesas līgumā vienojušās par procesa veidu vai ja tās ir vienojušās par rakstveida procesu, bet kāda no pusēm līdz nolēmuma pieņemšanai pieprasa mutvārdu procesu.

(5) Šķīrējtiesas sastāvs iepazīstina puses ar iesniegumiem, dokumentiem un citu informāciju, kuru tas saņēmis, kā arī ar ekspertu atzinumiem un citiem pierādījumiem.

41. pants. Pierādījumi un pierādīšanas līdzekļi

(1) Pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata šķīrējtiesas sastāvs nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme civiltiesiskā strīda izšķiršanā.

(2) Pierādījumus iesniedz puses. Katrai pusei jāpierāda tie apstākļi, ar kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus.

(3) Pierādīšanas līdzekļi šķīrējtiesā var būt pušu paskaidrojumi, rakstveida pierādījumi (rakstveida dokumenti, audioieraksti, videomagnetofona lentes, elektronisko datu nesēji, digitālie videodiski u.c.), lietiskie pierādījumi un ekspertu atzinumi.

(4) Dokumentus iesniedz oriģinālā vai noteiktā kārtībā apliecināta noraksta, kopijas vai izraksta veidā. Ja puse iesniedz dokumentu noraksta, kopijas vai izraksta veidā, šķīrējtiesas sastāvs pats vai pēc otras puses lūguma var pieprasīt, lai tā iesniedz dokumenta oriģinālu. Dokumenta oriģinālu pēc tās personas lūguma, kas šo dokumentu iesniegusi, šķīrējtiesas sastāvs atdod atpakaļ iesniedzējam, pievienojot šķīrējtiesas procesa materiāliem noteiktā kārtībā apliecinātu norakstu, kopiju vai izrakstu.

(5) Šķīrējtiesas sastāvs nosaka pierādījumu pieļaujamību un attiecināmību.

42. pants. Pierādījumu novērtēšana

(1) Nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu šķīrējtiesas sastāvu.

(2) Šķīrējtiesas sastāvam sprieduma motivējumā jānorāda, kādēļ tas vienam pierādījumam devis priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinis dažus faktus par pierādītiem, bet citus — par nepierādītiem.

43. pants. Rakstveida pierādījumu pieprasīšana

(1) Šķīrējtiesas sastāvs pēc puses motivēta lūguma ir tiesīgs pieprasīt, lai otra puse izsniedz tās rīcībā esošos rakstveida pierādījumus.

(2) Pusei, kura lūdz, lai šķīrējtiesas sastāvs pieprasa rakstveida pierādījumu, jāapraksta šis pierādījums un jāmotivē, kāpēc tā uzskata, ka pierādījums atrodas pie pretējās puses.

(3) Ja puse atsakās iesniegt šķīrējtiesas sastāvam tā norādītajā termiņā pieprasīto rakstveida pierādījumu, nenoliegdama, ka šis pierādījums atrodas pie tās, šķīrējtiesas sastāvs var atzīt par pierādītiem tos faktus, kuru apstiprināšanai pretējā puse atsaukusies uz šo rakstveida pierādījumu.

44. pants. Ekspertīze

(1) Ja šķīrējtiesas līgumā nav noteikts citādi, šķīrējtiesas sastāvs pēc puses lūguma var noteikt ekspertīzi un tās veikšanu uzdot vienam vai vairākiem ekspertiem.

(2) Puses pēc šķīrējtiesas sastāva pieprasījuma iesniedz ekspertam nepieciešamās ziņas vai dokumentus, uzrāda preces vai citus priekšmetus.

(3) Pēc puses lūguma šķīrējtiesas sastāvs uzaicina ekspertu piedalīties šķīrējtiesas sēdē. Puses ir tiesīgas uzdot ekspertam jautājumus par atzinumu.

45. pants. Šķīrējtiesas procesa izdevumi

(1) Šķīrējtiesas procesa izdevumos ietilpst ar civiltiesiskā strīda izskatīšanu saistītās izmaksas un šķīrējtiesnešu honorārs.

(2) Šķīrējtiesas procesa izdevumu apmēru, kā arī samaksas termiņus un kārtību nosaka šķīrējtiesa, ievērojot prasības summu, civiltiesiskā strīda sarežģītību, šķīrējtiesas līguma nosacījumus un citus būtiskus apstākļus.

(3) Ja puses nav šķīrējtiesas līgumā vienojušās citādi, maksu par ekspertīzes veikšanu, par sekretāra, tulka un eksperta piedalīšanos šķīrējtiesas procesā, kā arī citus šķīrējtiesas procesa izdevumus šķīrējtiesas noteiktā kārtībā maksā tā puse, kura iesniegusi lūgumu par sekretāra, tulka un eksperta piedalīšanos, kā arī ekspertīzes veikšanu šķīrējtiesas procesā. Ja šādu lūgumu iesniegušas abas puses, katra iemaksā pusi no izdevumu summas.

46. pants. No puses nepiedalīšanās šķīrējtiesas procesā izrietošās sekas

Ja puse bez attaisnojoša iemesla neierodas uz šķīrējtiesas sēdi vai neiesniedz rakstveida pierādījumus, šķīrējtiesas sastāvs turpina šķīrējtiesas procesu un izšķir civiltiesisko strīdu, pamatojoties uz tā rīcībā esošajiem pierādījumiem.

47. pants. Puses izstāšanās procesuālās sekas

(1) Fakts, ka fiziskā persona, kas ir viena no pusēm, ir mirusi vai juridiskā persona, kas ir viena no pusēm, beigusi pastāvēt, pats par sevi neizbeidz šķīrējtiesas līgumu, ja puses nav vienojušās citādi un apstrīdētās tiesiskās attiecības pieļauj tiesību pārņemšanu.

(2) Šķīrējtiesas sastāvs aptur šķīrējtiesas procesu līdz puses tiesību pārņēmēja noteikšanai.

(3) Prasījuma cesija ir pamats šķīrējtiesas procesa izbeigšanai, ja vien puses nav no jauna vienojušās par civiltiesiskā strīda izskatīšanu šķīrējtiesā.

48. pants. Tiesības uz iebildumiem

(1) Pusei ir tiesības iesniegt iebildumus, ja ir pārkāpts vai nav ievērots kāds no šā likuma, pastāvīgās šķīrējtiesas reglamenta vai pušu vienošanās nosacījumiem. Iebildumus puse iesniedz šķīrējtiesas sastāvam un otrai pusei rakstveidā, tiklīdz tai par attiecīgo pārkāpumu ir kļuvis zināms.

(2) Ja puse neiesniedz iebildumus, uzskatāms, ka tā ir atteikusies no savām tiesībām celt iebildumus, izņemot gadījumu, kad iebildumus puse nav iesniegusi no tās neatkarīgu iemeslu dēļ.

(3) Par iebildumu pamatotību lemj šķīrējtiesas sastāvs.

49. pants. Protokols

(1) Šķīrējtiesas sēdes protokolē tikai tad, ja kāda no pusēm to pieprasa.

(2) Protokolu raksta šķīrējtiesas izraudzīts sekretārs.

(3) Protokolu paraksta visi šķīrējtiesnesi un sekretārs. Protokolu paraksta ne vēlāk kā trešajā dienā pēc šķīrējtiesas sēdes pabeigšanas.

(4) Pusēm ir tiesības iepazīties ar protokolu un piecu dienu laikā pēc tā parakstīšanas iesniegt rakstveida iebildumus, norādot protokolā konstatētās nepilnības. Par iebildumu pamatotību lemj šķīrējtiesas sastāvs.

50. pants. Šķīrējtiesas procesa dokumentu glabāšana pēc procesa pabeigšanas

(1) Ja strīdu izšķir pastāvīgā šķīrējtiesa, šķīrējtiesas procesa dokumentus tā glabā 10 gadus pēc procesa pabeigšanas saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto arhīva dokumentu glabāšanas kārtību.

(2) Ja pastāvīgā šķīrējtiesa izbeidz savu darbību, tās dibinātājs nodod šķīrējtiesas procesu dokumentus glabāšanā Latvijas Nacionālajam arhīvam. Izdevumus par šķīrējtiesas procesu dokumentu glabāšanu sedz pastāvīgās šķīrējtiesas dibinātājs.

(3) Ja strīdu izšķir *ad hoc* šķīrējtiesa, šķīrējtiesas procesa dokumenti tiek noformēti tikpat eksemplāros, cik lietā ir pušu. Pēc šķīrējtiesas procesa pabeigšanas tos izsniedz katrai pusei.

VIII nodaļa

Šķīrējtiesas nolēmumi

51. pants. Šķīrējtiesas nolēmumu pieņemšana

(1) Visi šķīrējtiesas nolēmumi, ja tās sastāvā ir trīs vai vairāk šķīrējtiesnesi, tiek pieņemti ar balsu vairākumu, izņemot šā likuma 26. panta ceturtajā daļā minēto gadījumu.

(2) Šķīrējtiesas nolēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā. Šķīrējtiesas nolēmums nav pārsūdzams.

52. pants. Šķīrējtiesas lēmumi

Šķīrējtiesas sastāvs var pieņemt lēmumus par civiltiesiskā strīda izšķiršanas atlikšanu un citiem procesuāliem jautājumiem, neizspriežot civiltiesisko strīdu pēc būtības.

53. pants. Izlīgums

(1) Izlīgums pieļaujams jebkurā civiltiesiskā strīdā, izņemot šā panta otrajā daļā minēto gadījumu.

(2) Izlīgums nav pieļaujams, ja tā noteikumi aizskar citas personas tiesības vai ar likumu aizsargātas intereses.

(3) Ja šķīrējtiesas procesā puses panāk izlīgumu, šķīrējtiesas sastāvs šķīrējtiesas procesu izbeidz un, ja puses to lūdz un šķīrējtiesas sastāvs tam piekrīt, sastāda izlīgumu šķīrējtiesas sprieduma veidā, tajā iekļaujot noteikumus, par kuriem panākta vienošanās.

(4) Šādam šķīrējtiesas spriedumam ir tāds pats statuss un juridiskais spēks kā jebkuram citam šķīrējtiesas spriedumam, ar kuru civiltiesiskais strīds izšķirts pēc būtības.

54. pants. Šķīrējtiesas spriedums

(1) Šķīrējtiesas sastāvs 14 dienu laikā pēc tam, kad civiltiesisko strīdu izskatījis pēc būtības, taisa spriedumu.

(2) Šķīrējtiesas sastāvs spriedumu taisa rakstveidā.

(3) Ja šķīrējtiesas sastāvā ir vairāki šķīrējtiesneši, spriedumu paraksta visi šķīrējtiesneši. Ja kāds no šķīrējtiesnešiem neparaksta spriedumu, šķīrējtiesas spriedumā norādāms iemesls, kāpēc nav viņa paraksta.

(4) Spriedumā norāda:

- 1) šķīrējtiesas sastāvu;
- 2) sprieduma taisīšanas datumu un šķīrējtiesas procesa norises vietu;
- 3) ziņas par pusēm — fiziskās personas vārdu, uzvārdu, personas kodu, citus personas identifikācijas datus un deklarētās dzīvesvietas adresi vai citu saziņai izmantojamu adresi, juridiskās personas nosaukumu, reģistrācijas numuru, citus personu identificējošus datus un juridisko adresi;
- 4) strīda priekšmetu;
- 5) sprieduma motivējumu, ja puses nav vienojušās citādi;
- 6) secinājumu par prasības pilnīgu vai daļēju apmierināšanu vai par pilnīgu vai daļēju noraidīšanu un sprieduma būtību;
- 7) piedzenamo summu, ja spriedums taisīts par naudas piedziņu, atsevišķi norādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus un arī šo procentu apmēru;
- 8) konkrēto mantu un tās vērtību, kas piedzenama mantas neesības gadījumā, ja spriedums taisīts par mantas atdošanu natūrā;
- 9) kam, kādas darbības un kādā termiņā jāizpilda, ja spriedums uzliek par pienākumu izpildīt noteiktas darbības;
- 10) kāda sprieduma daļa attiecas uz katru prasītāju, ja spriedums taisīts vairāku prasītāju labā, vai kāda sprieduma daļa jāizpilda katram atbildētājam, ja spriedums taisīts pret vairākiem atbildētājiem;
- 11) šķīrējtiesas procesa izdevumus un to sadalījumu starp pusēm;
- 12) pušu izdevumus par juridisko palīdzību lietā, ja tādi ir, un to sadalījumu starp pusēm;
- 13) citu informāciju, ko tiesas sastāvs uzskata par nepieciešamu.

(5) Šķīrējtiesas spriedumu nosūta pusēm triju darbdienu laikā no tā taisīšanas dienas.

55. pants. Sprieduma labošana, izskaidrošana un papildsprieduma taisīšana

(1) Šķīrējtiesas sastāvs pēc savas iniciatīvas vai puses lūguma var labot spriedumā pārrakstīšanās un matemātiskā aprēķina kļūdas. Šādas kļūdas var labot bez pušu piedalīšanās.

(2) Ja vien puses nav vienojušās citādi, tad viena puse, paziņojot par to otrai pusei, 30 dienu laikā pēc sprieduma noraksta nosūtīšanas dienas vai sprieduma noraksta saņemšanas dienas, ja tas izsniegts personiski, var lūgt šķīrējtiesas sastāvu izskaidrot spriedumu, negrozot tā saturu. Sprieduma izskaidrojums no tā pieņemšanas brīža kļūst par sprieduma neatņemamu sastāvdaļu.

(3) Ja vien puses nav vienojušās citādi, tad viena puse, paziņojot par to otrai pusei, 30 dienu laikā no sprieduma noraksta nosūtīšanas dienas vai sprieduma noraksta saņemšanas dienas, ja tas izsniegts personiski, var lūgt šķīrējtiesas sastāvu taisīt papildspriedumu, ja nav izlemts kāds no pieteiktajiem prasījumiem, par kuru bija iesniegti pierādījumi un par kuru puses devušas paskaidrojumus. Ja šķīrējtiesas sastāvs uzskata lūgumu par pamatotu, tas taisa papildspriedumu.

(4) Šķīrējtiesas sastāvs ne vēlāk kā 15 dienas iepriekš paziņo pusēm par šķīrējtiesas sēdi, kurā tiks izlemts jautājums par sprieduma labošanu, izskaidrošanu vai papildsprieduma taisīšanu. Ja sprieduma labošanas dēļ var mainīties tā rezolutīvā daļa, bet sprieduma būtība nemainās, šķīrējtiesas sastāvs aicina puses izteikt savu viedokli. Pušu neierašanās nav šķērslis sprieduma labošanai, izskaidrošanai vai papildsprieduma taisīšanai. Papildspriedumu šķīrējtiesas sastāvs taisa saskaņā ar šā likuma 54. pantu.

56. pants. Kārtība, kādā apliecināmi šķīrējtiesnešu paraksti uz nolēmuma

Pastāvīgajā šķīrējtiesā kārtību, kādā apliecināmi šķīrējtiesnešu paraksti uz nolēmuma, nosaka pastāvīgās šķīrējtiesas reglaments, bet *ad hoc* šķīrējtiesā pirms nolēmuma izsniegšanas šķīrējtiesnešu parakstus apliecina notariāli.

57. pants. Šķīrējtiesas procesa izbeigšana

(1) Šķīrējtiesas sastāvs pieņem lēmumu par šķīrējtiesas procesa izbeigšanu, ja:

- 1) prasītājs atteicies no prasības;
- 2) puses vienojas par izlīgumu;
- 3) šķīrējtiesas līgums likumā vai līgumā noteiktajā kārtībā zaudējis spēku;
- 4) tas atzīst, ka civiltiesiskais strīds nav piekritīgs šķīrējtiesai;
- 5) fiziskā persona, kas ir viena no pusēm, ir mirusi vai juridiskā persona, kas ir viena no pusēm, ir beigusi pastāvēt un apstrīdētās tiesiskās attiecības nepieļauj tiesību pārņemšanu vai puses ir vienojušās par to, ka šķīrējtiesas process šādā gadījumā izbeidzams.

(2) Ja šķīrējtiesas process ir izbeigts šā panta pirmās daļas 1. vai 2. punktā norādīto iemeslu dēļ, atkārtota vērsšanās šķīrējtiesā vai vērsšanās rajona (pilsētas) tiesā strīdā starp tām pašām pusēm, par to pušu priekšmetu un uz tā paša pamata nav pieļaujama.

(3) Ja šķīrējtiesas process ir izbeigts šā panta pirmās daļas 3., 4. vai 5. punktā norādīto iemeslu dēļ, prasības pieteikumu var iesniegt rajona (pilsētas) tiesā.

58. pants. Šķīrējtiesas sprieduma izpildīšanas kārtība

(1) Šķīrējtiesas spriedums pusēm ir obligāts un izpildāms labprātīgi tajā noteiktajā termiņā. Labprātīgai sprieduma izpildei noteiktais termiņš nav īsāks par 10 dienām.

(2) Ja šķīrējtiesas spriedums izpildāms Latvijā, bet netiek labprātīgi pildīts, ieinteresētā puse ir tiesīga Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā vērsties rajona (pilsētas) tiesā ar pieteikumu par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei.

(3) Pastāvīgā šķīrējtiesa pēc rajona (pilsētas) tiesas pieprasījuma izsniedz tās pieprasīto informāciju, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai par izpildu raksta izsniegšanu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei, vai arī lēmumu par atteikumu izsniegt izpildu rakstu pastāvīgās šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei.

Pārejas noteikumi

1. Šķīrējtiesu reģistrā reģistrētas pastāvīgās šķīrējtiesas dibinātājs līdz 2015. gada 1. jūnijam Uzņēmumu reģistram iesniedz apliecinājumu par pastāvīgās šķīrējtiesas atbilstību šā likuma 2. panta otrajai daļai, 4. un 7. pantam un iesniedz 8. panta trešajā daļā minētos dokumentus.

2. Ja pastāvīgās šķīrējtiesas dibinātājs šo pārejas noteikumu 1. punktā noteiktajā termiņā nav iesniedzis paredzētos apliecinājumus un dokumentus, Uzņēmumu reģistrs līdz 2015. gada 1. oktobrim saskaņā ar Ministru kabineta noteikumos par šķīrējtiesu reģistru paredzēto kārtību lemj par pastāvīgās šķīrējtiesas izslēgšanu no šķīrējtiesu reģistra.

3. Pastāvīgā šķīrējtiesa, kuras dibinātājs noteiktajā termiņā nav iesniedzis šo pārejas noteikumu 1. punktā minētos dokumentus, var pabeigt uzsāktos šķīrējtiesas procesus, bet ne ilgāk kā līdz dienai, kad Uzņēmumu reģistrs pieņēmis lēmumu par pastāvīgās šķīrējtiesas izslēgšanu no šķīrējtiesu reģistra.

4. No šķīrējtiesu reģistra izslēgtās pastāvīgās šķīrējtiesas dibinātājs līdz 2015. gada 1. novembrim nodod šķīrējtiesas procesu dokumentus glabāšanā Latvijas Nacionālajam arhīvam, sedzot izdevumus par to glabāšanu.

5. Ja puses vienojušās par civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai pastāvīgajā šķīrējtiesā, kas saskaņā ar šo pārejas noteikumu 2. punktu ir izslēgta no šķīrējtiesu reģistra vai izbeigusi darbību, tās vienojas par civiltiesiskā strīda nodošanu izšķiršanai citā šķīrējtiesā. Ja vienošanās netiek panākta, strīds izskatāms tiesā saskaņā ar Civilprocesa likumu.

6. Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. jūnijam izdod šā likuma 6. panta otrajā daļā paredzētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai ir spēkā Ministru kabineta 2005. gada 29. marta noteikumi Nr.205 "Noteikumi par valsts nodevu ieraksta izdarīšanai šķīrējtiesu reģistrā" un 2005. gada 29. marta noteikumi Nr.204 "Noteikumi par šķīrējtiesu reģistru", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

7. Uzņēmumu reģistrs līdz 2015. gada 1. jūlijam nodrošina šā likuma 8. panta septītajā daļā minētās informācijas pieejamību savā mājaslapā internetā, publicējot visu to pastāvīgo šķīrējtiesu reglamentus, kuras līdz 2015. gada 1. jūlijam nav izslēgtas no šķīrējtiesu reģistra.

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 1. oktobrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 01.10.2014., Nr. 194.

315. 839L/11 Grozījumi Ārstniecības likumā

Izdarīt Ārstniecības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 15. nr.; 1998, 7. nr.; 2000, 13. nr.; 2001, 15. nr.; 2004, 9., 13. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 8., 21., 24. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 10., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 105., 170. nr.; 2011, 62. nr.; 2012, 108. nr.; 2013, 87. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt 3. punktu pēc vārdiem “pašvaldību iestādes” ar vārdiem “saimnieciskās darbības veicēji un”;

izteikt 9. punktu šādā redakcijā:

“9) **medicīniskās tehnoloģijas** — ārstniecībā izmantojamās metodes, medicīniskās ierīces un zāles;”;

izteikt 21. punktu šādā redakcijā:

“21) **medicīniskās ierīces** — visi instrumenti, aparāti, ierīces, programmatūra, materiāli vai citi priekšmeti, kurus lieto atsevišķi vai kopā ar citām ierīcēm, tostarp kopā ar programmatūru, ko tās ražotājs paredzējis izmantošanai ārstniecībā, lai diagnosticētu, novērstu, novērotu un ārstētu slimības vai atvieglotu to norises gaitu, diagnosticētu, novērotu, ārstētu, atvieglotu vai kompensētu traumas vai fiziskus trūkumus, pētītu, aizstātu vai mainītu cilvēka anatomiju vai fizioloģiskos procesus, kontrolētu apaugļošanos, un kuri paredzēti pamatiedarbību uz cilvēka ķermeņa virsmu vai cilvēka ķermenī nepanāk ar farmakoloģiskiem, imunoloģiskiem vai metaboliskiem līdzekļiem, bet ar šādiem līdzekļiem var palīdzēt nodrošināt medicīniskās ierīces darbību;”;

papildināt pantu ar 29. punktu šādā redakcijā:

“29) **telemedicīna** — attālināta veselības aprūpes pakalpojuma sniegšana, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas. Tā ietver ārstniecībai nepieciešamu medicīnisku datu un informācijas drošu pārsūtīšanu teksta, skaņu, attēlu vai citā formātā.”

2. Papildināt 2. pantu ar vārdiem “un noteikt īpašus ārstniecības iestāžu saimnieciskās darbības tiesiskā regulējuma noteikumus”.

3. Papildināt 3. panta pirmo daļu pēc vārdiem “pasākumu komplekss” ar vārdiem “tajā skaitā telemedicīna un darbības ar zālēm un medicīniskajām ierīcēm”.

4. 9.¹ pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “metodiskajiem ieteikumiem”;

izslēgt otrajā daļā vārdus “un metodiskos ieteikumus”.

5. Papildināt 29. panta otrās daļas 2. punktu pēc vārda “laborantu” ar vārdiem “podologu, skaistumkopšanas speciālistu (kosmetoloģijā)”.

6. Izteikt VII nodaļu šādā redakcijā:

“VII nodaļa

Māsas un ārsta palīga profesija

44. pants. (1) Māsa ir ārstniecības persona, kura ieguvusi izglītību atbilstoši likumā “Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu” noteiktajām prasībām.

(2) Māsa profesionālās darbības ietvaros atbilstoši kompetencei:

- 1) veic pacientu aprūpi;
- 2) piedalās ārstniecībā;
- 3) vada pacientu aprūpes darbu;
- 4) nodarbojas ar pacientu izglītošanu veselības jautājumos;
- 5) veic profesionālās izglītības darbu.

45. pants. (1) Ārsta palīgs ir ārstniecības persona, kura ieguvusi vidējo profesionālo izglītību vai pirmā līmeņa augstāko profesionālo izglītību, vai augstāko izglītību saskaņā ar akreditētu ārsta palīga studiju programmu.

(2) Ārsta palīgs profesionālās darbības ietvaros atbilstoši kompetencei veic profesionālu un individuālu slimību diagnosticēšanu un ārstēšanu, kā arī sadarbībā ar ārstu nodrošina profilaktiskos pasākumus.”

7. 68. pantā:

papildināt septiņpadsmito daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumu par nepieciešamību turpināt sniegt pacientam bez viņa piekrišanas psihiatrisko palīdzību psihiatriskajā ārstniecības iestādē vēl sešus mēnešus vai par šīs palīdzības pārtraukšanu psihiatru konsilijs ir tiesīgs pieņemt atkārtoti, ievērojot šajā pantā noteikto kārtību.”;

izteikt divdesmito daļu šādā redakcijā:

“(20) Pacientam, kurš ievietots ārstēšanai psihiatriskajā ārstniecības iestādē šajā pantā noteiktajā kārtībā, ir tiesības ne biežāk kā vienu reizi divos mēnešos iesniegt rajona (pilsētas) tiesai (atbilstoši psihiatriskās ārstniecības iestādes atrašanās vietai) iesniegumu ar lūgumu pārskatīt lēmumu par psihiatriskās palīdzības sniegšanu pacientam bez viņa piekrišanas.”

8. Papildināt likumu ar 69.¹ pantu šādā redakcijā:

“**69.¹ pants.** (1) Pacientam, kurš stacionēts psihiatriskajā ārstniecības iestādē bez viņa piekrišanas, un pacientam, kuram ārstniecība psihiatriskajā ārstniecības iestādē noteikta kā medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis kriminālprocesā, ir:

- 1) Pacientu tiesību likumā noteiktās pacienta tiesības;
- 2) tiesības saņemt un nosūtīt vēstules, saņemt pasta sūtījumus (pienesumus), izmantot saziņas līdzekļus, lai kontaktētos ar personām ārpus psihiatriskās ārstniecības iestādes, tikties ar radniekiem un citām personām, kā arī tiesības uz ikdienas pastaigu.

Par šīm tiesībām ārstniecības persona nekavējoties informē pacientu viņam saprotamā formā un ņemot vērā pacienta vecumu, briedumu un pieredzi. Ja nepieciešams, ārstniecības persona minēto informāciju sniedz atkārtoti.

(2) Ja pastāv tieši draudi, ka pacients psihisku traucējumu dēļ var nodarīt miesas bojājumus sev vai citām personām vai pacients izrāda vardarbību pret citām personām, ārstam ir tiesības aizliegt pacienta tikšanos ar radniekiem un citām personām un ikdienas pastaigu. Aizliegumu nekavējoties atceļ, ja pacienta radītais apdraudējums vairs nepastāv. Ārsts pacienta medicīniskajā dokumentācijā atspoguļo aizlieguma pielietošanas iemeslu un ilgumu.

(3) Ministru kabinets nosaka to priekšmetu sarakstu, kurus aizliegts turēt psihiatriskajā ārstniecības iestādē un saņemt ar sūtījumiem (pienesumiem).

(4) Ārsts, individuāli izvērtējis katru gadījumu, var pieņemt lēmumu par pacienta tikšanos ar radniekiem un citām personām ārstniecības personas klātbūtnē, ja tas nepieciešams drošības apsvērumu dēļ vai to lūdz apmeklētājs vai pacients. Pieņemto lēmumu un tā pamatojumu ārsts atspoguļo pacienta medicīniskajā dokumentācijā.

(5) Ja ārstniecības personai ir pamatotas šaubas, ka pie pacienta vai viņa mantās atrodas priekšmeti, kuri ārstniecības iestādē ir aizliegti, ārstam ir tiesības pieņemt lēmumu par pacienta un viņa mantu pārmeklēšanu. Pieņemto lēmumu un tā pamatojumu ārsts atspoguļo pacienta medicīniskajā dokumentācijā. Ārstniecības iestāde nodrošina, ka pacienta pārmeklēšanu veic tā paša dzimuma ārstniecības persona.

(6) Gadījumos, kad pastāv tieši draudi, ka pacients psihisku traucējumu dēļ var nodarīt miesas bojājumus sev vai citām personām vai pacients izrāda vardarbību pret citām personām un ar mutisku pārliecināšanu nav izdevies pārtraukt apdraudējumu, psihiatriskajās ārstniecības iestādēs ir tiesības izmantot šādus ierobežojošus līdzekļus:

- 1) fiziska ierobežošana, izmantojot fizisku spēku pacienta kustību ierobežošanai;
- 2) mehāniska ierobežošana, pielietojot ierobežojošas saites vai siksnas;
- 3) medikamentu ievadīšana pacientam pret viņa gribu;
- 4) ievietošana novērošanas palātā.

(7) Ierobežojošus līdzekļus piespiedu kārtā pacientam drīkst piemērot tikai tādā gadījumā, ja pacients stacionēts psihiatriskajā ārstniecības iestādē bez viņa piekrišanas, un pacientam, kuram ārstniecība psihiatriskajā ārstniecības iestādē noteikta kā medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis. Ierobežojošus līdzekļus, ievērojot šajā pantā minētos nosacījumus, ir tiesības piemērot arī tad, kad psihiatriskā palīdzība pacientam tiek sniegta bez viņa piekrišanas, pirms pieņemts šā likuma 68. panta vienpadsmitajā daļā minētais tiesneša lēmums.

(8) Lēmumu par ierobežojošu līdzekļu piemērošanu pieņem ārsts un īsteno ārstniecības persona. Ierobežojošu līdzekļu piemērošana ir proporcionāla tiešajam apdraudējumam, ko pacients rada, un to piemērošanu nekavējoties pārtrauc, ja pacienta radītais apdraudējums vairs nepastāv. Ārsts pacienta medicīniskajā dokumentācijā atspoguļo ierobežojošu līdzekļu piemērošanas gadījumu, norādot ierobežojoša līdzekļa piemērošanas iemeslus, sākuma un beigu laiku un nodarītos miesas bojājumus, ja tādi radušies pacientam vai ārstniecības personai.

(9) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā veicama pacientu ierobežošana, izmantojot ierobežojošus līdzekļus.

(10) Pacientam ir tiesības šā panta otrajā un sestajā daļā minētos ārsta lēmumus viena mēneša laikā apstrīdēt ārstniecības iestādes vadītājam, kurš iesniegumu izskata un lēmumu pieņem septiņu dienu laikā. Ārstniecības iestādes vadītāja lēmumu pacientam ir tiesības viena mēneša laikā apstrīdēt Veselības inspekcijā, kura iesniegumu izskata un lēmumu pieņem 20 dienu laikā. Veselības inspekcijas lēmumu pacientam ir tiesības viena mēneša laikā pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā. Rajona (pilsētas) tiesas spriedums nav pārsūdzams.”

9. Izteikt XIII nodaļas nosaukumu un 74. pantu šādā redakcijā:

“XIII nodaļa

Ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšana vai to sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšana

74. pants. Lēmumu par ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu vai to sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu, ja pārkāpti ārstniecības jomu regulējošie normatīvie akti, pieņem Veselības inspekcijas vadītājs vai viņa vietnieki vai Veselības inspekcijas kontroles nodaļu vadītāji vai viņu vietnieki.”

10. Izteikt 75. panta ceturto, piekto, sesto, septīto, astoto un devīto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja brīdinājumā norādītie pārkāpumi noteiktajā termiņā netiek novērsti, šā likuma 74. pantā minētās amatpersonas pieņem lēmumu par attiecīgās ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu vai par sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu.

(5) Ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu nodrošina ārstniecības iestādes vadītājs, piedaloties amatpersonai, kura pieņēmusi lēmumu par ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu, vai tās pilnvarotai amatpersonai. Ārstniecības iestādes sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu nodrošina ārstniecības iestādes vadītājs.

(6) Ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu vai sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu veic tā, lai:

- 1) varētu netraucēti novērst konstatētos pārkāpumus;
- 2) iespējami samazinātu telpu un iekārtu bojāšanos meteoroloģisko apstākļu vai korozijas dēļ;
- 3) iespējami mazāk tiktu traucēta citu struktūrvienību un iekārtu darbība.

(7) Ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanas kontroli vai sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanas kontroli nodrošina amatpersona, kura pieņēmusi lēmumu par darbības apturēšanu vai veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu, vai tās pilnvarota amatpersona.

(8) Ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbību vai sniegto veselības aprūpes pakalpojumu var apturēt bez iepriekšēja brīdinājuma, ja ārstniecības jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu dēļ rodas draudi cilvēku veselībai un dzīvībai.

(9) Amatpersona, kurai ir tiesības pieņemt šā panta astotajā daļā minēto lēmumu, to pieņem triju darbdienu laikā pēc tam, kad tai kļuvis zināms par šā panta astotajā daļā minētajiem ārstniecības jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem, un tas izpildāms nekavējoties.”

11. Izteikt 76. pantu šādā redakcijā:

“**76. pants.** (1) Par konstatēto ārstniecības jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu novēršanu attiecīgā ārstniecības iestāde rakstveidā paziņo amatpersonai, kura pieņēmusi lēmumu par ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu vai sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu. Šī amatpersona piecu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas pārbauda, vai attiecīgie pārkāpumi ir novērsti.

(2) Ja visi pārkāpumi, kas minēti rakstveida brīdinājumā vai lēmumā par ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu vai sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu, ir novērsti, attiecīgā amatpersona triju darbdienu laikā pēc pārbaudes veikšanas izsniedz rakstveida atļauju ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības atjaunošanai vai veselības aprūpes pakalpojuma sniegšanas atjaunošanai.

(3) Ja visi pārkāpumi, kas minēti rakstveida brīdinājumā vai lēmumā par ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu vai sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu, nav novērsti, attiecīgā amatpersona triju darbdienu laikā pēc pārbaudes veikšanas paziņo par atteikumu izsniegt atļauju ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības vai veselības aprūpes pakalpojuma sniegšanas atjaunošanai.”

12. Izteikt 77. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Iesniegumu, kurā apstrīdēts Veselības inspekcijas lēmums par ārstniecības iestādes vai tās struktūrvienības darbības apturēšanu vai sniegtā veselības aprūpes pakalpojuma apturēšanu bez iepriekšēja brīdinājuma, izskata un lēmumu pieņem 10 darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas.”

13. Papildināt 79. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Datu iekļaušana veselības informācijas sistēmā ir ieraksta izdarīšana vai strukturizēta elektroniskā dokumenta aizpildīšana tiešsaistes režīmā. Ierakstu apliecina ar drošu elektronisko parakstu vai citiem sistēmas autentifikācijas rīkiem un procedūrām, kas nodrošina ieraksta autentiskumu un apstiprina parakstītāja identitāti. Sistēmas autentifikācijas rīku izmantošanas kārtību, kā arī procedūras ierakstu autentiskuma nodrošināšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

14. Papildināt likumu ar XV nodaļu šādā redakcijā:

“XV nodaļa

Ārstniecības iestādes saimnieciskās darbības īpašie noteikumi

81. pants. (1) Ja nokavējums ir saistīts ar līgumiem par preces piegādi, pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu un parādnieks ir ārstniecības iestāde, kas atbilst pasūtītāja kritērijiem saskaņā ar normatīvajiem aktiem publisko iepirkumu jomā vai publiskas institūcijas kritērijiem saskaņā ar normatīvajiem aktiem sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju iepirkuma jomā (publisks pasūtītājs), nokavējumam tiek piemēroti Civillikuma noteikumi, kas attiecināmi uz līgumiem par preces piegādi, pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ievērojot šā panta otrajā daļā noteikto parādnieka nokavējuma termiņu.

(2) Ja ārstniecības iestāde šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos 60 dienu laikā pēc Civillikuma 1668.² panta pirmajā daļā minēto nosacījumu iestāšanās nav veikusi maksājumu, iestājas nokavējums ar visām no tā izrietošām sekām.”

15. Pārejas noteikumus:

aizstāt 17. punktā skaitli un vārdu “2014. gada” ar skaitli un vārdu “2016. gada”;

papildināt pārejas noteikumus ar 19., 20. un 21. punktu šādā redakcijā:

“19. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. decembrim izdod šā likuma 69.¹ panta trešajā daļā minētos noteikumus.

20. Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. janvārim izdod šā likuma 69.¹ panta devītajā daļā minētos noteikumus. Līdz minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai pacientu ierobežošanu, izmantojot ierobežojošus līdzekļus, veic atbilstoši noteiktā kārtībā apstiprinātām medicīniskajām tehnoloģijām.

21. Šā likuma 81. panta noteikumi nav piemērojami līgumiem, kas noslēgti līdz šā likuma 81. panta spēkā stāšanās dienai, un līgumiem, kas noslēgti saskaņā ar normatīvajiem aktiem publisko iepirkumu vai koncesiju piešķiršanas jomā pēc 81. panta spēkā stāšanās dienas, ja iepirkumi vai koncesijas procedūras normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir uzsāktas līdz šā likuma 81. panta spēkā stāšanās dienai.”

16. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 5., 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

“5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra direktīvas 2007/47/EK, ar kuru groza Padomes direktīvu 90/385/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm, Padomes direktīvu 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm un direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū;

6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra direktīvas 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos;

- 7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta direktīvas 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. septembrī.

Valsts prezidenta vietā
*Saeimas priekšsēdētāja **S. Āboltiņa***

Rīgā 2014. gada 1. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 01.10.2014., Nr. 194.

316. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 25. septembra sēdē ar 2014. gada 1. oktobri atbrīvojusi **Aleksandru Skritņiku** no Rēzeknes tiesas tiesneša amata pēc paša vēlēšanās.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 25. septembrī

317. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 25. septembra sēdē nolēmusi atbalstīt Ministru kabineta lēmumu ar 2014. gada 23. septembra rīkojumu Nr. 525 “Grozījumi Ministru kabineta 2014. gada 2. jūlija rīkojumā Nr. 322 “Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu”” pagarināt izsludinātās ārkārtējās situācijas termiņu un noteikt papildu teritorijas, uz kurām attiecas izsludinātā ārkārtējā situācija.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 25. septembrī